Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 112.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 27 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἱονδήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳδήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 Ὀκτωβρίου. —Νέστορος μάρτυρος. —Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 33. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 51.—Σελήνης 27 ἡμερῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1891.

Οὐδὲν ἄλλο ζήτημα ἀπασχολεῖ ἐπὶ τοσοῦτον κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην σύμπαντα τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον, ὅσον τὸ ζήτημα τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν σιτηρῶν ἐκ τῆς Ρωσσίας· καὶ εὐλόγως, διότι τὰ σιτηρὰ εἶνε ἡ πρώτη τροφὴ ἁπασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Πρὸ πολλοῦ ἤδη προὐβλέπετο καὶ προσεδοκᾶτο, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν, τὸ αὐτοκρατορικὸν αὐτὸ οὐκάζιον. Ἡ κακὴ ἐν Ρωσσίᾳ ἐσοδεία, ἡ ἔν τισι διαμερίσμασι ἐπὶ μᾶλλον ἐπιταθεῖσα, καὶ εἰς λιμόν, ἀπελπισίαν καὶ ἐπιδημικὰς νόσους καταντήσασα, προὐκάλεσε τὸ τοιοῦτον μέτρον τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Ὁποίας δὲ συνεπείας θὰ συνεπιφέρῃ ἡ τοιαύτη ἐν Ρωσσίᾳ κατάστασις καὶ πόσον θὰ ἐπηρεάσῃ τήν τε ἀγορὰν καὶ τὰ χρεώγραφα αὐτῆς ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν ταῖς πλείσταις τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐπραγματεύθημεν ἤδη ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε, ἂν, καὶ κατὰ πόσον, θὰ ἐπηρεασθῇ ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ἐκ τοῦ μέτρου τούτου.

Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου δυστυχῶς πρὸ πολλοῦ ἔχει ἤδη ὑψωθῇ, καὶ δι' αὐτὸ ὁ ἄρτος ὑπερετιμήθη ὄχι ὀλίγον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Μεθ' ὅλην δὲ τὴν ἔκτακτον εὐφορίαν τῶν Θεσσαλικῶν πεδίων ἀναβιβαζομένην κατά τινας μὲν εἰς 7 ἑκατομμύρια κοιλῶν, ἤτοι 140 ἑκατομμύρια ὀκάδων, κατ' ἄλλους δὲ εἰς 10 ἑκατομμύρια κοιλῶν, ἤτοι 200 ἑκατομμύρια ὀκάδων (ἀκριβὴς στατιστικὴ ἐν Ἑλλάδι εἶνε δυσεπίτευκτος) καὶ ἀπὸ τὰ τέλη ἤδη Μαΐου ἐξασφαλισθεῖσαν, ἡ ὑπερτίμησις τῶν σιτηρῶν πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀρχίσει, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς προβλεπομένης σιτοδείας ἐν Ρωσσίᾳ, ὁπόθεν προμηθεύεται τὸ πλεῖστον τῶν σιτηρῶν ἡ ἡμετέρα σιταγορά.

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου δὲ μέχρι σήμερον ηὔξησεν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου κατὰ 8—10 λεπτά, οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον, ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν θέλει αὐξήσει ἴσως κατὰ μονάδας τινὰς οὐχὶ ὅμως πλέον τῶν 2 ἢ 3 λεπτῶν· διότι ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ παραγωγή, ἐξ ἧς πλέον τῶν 3 ἑκατομ. κοιλῶν δηλ. 60 ἑκατομ. ὀκάδων ἐστάλησαν καὶ στέλλονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰς διαφόρους τῆς χώρας ἀγοράς, θέλει ἐλαττώσει τὰ μέγιστα τὴν ἀνάγκην εἰσαγωγῆς σίτου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἰσήχθησαν περὶ τὰ 60 ἑκατομ. ὀκάδων, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον μόλις θὰ χρειασθῶμεν 20 ἢ 25, καὶ ἄλλα τόσα κατὰ τὴν ἐρχομένην ἑξαμηνίαν τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὥστε καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους μέχριτοῦ ἐρχομένου τοῦ 1892 μόλις θὰ εἰσαχθῇ ποσὸν 40 ἢ 50 ἑκατομ. ὀκάδων, ἀπέναντι 110 ἑκατ. τοῦ παρελθόντος ἔτους 125 ἑκ. τοῦ προπαρελθόντος καὶ 175 ἑκατ. τοῦ 1887· ἰδοὺ διὰ ποῖον λόγον διισχυριζόμεθα ὅτι μικρὰ μόνον καὶ ἀνεπαίσθητος αὔξησις τῶν τιμῶν εἶνε δυνατὴ καὶ λογική. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπικρατήσουν αἱ αὐταὶ σιτοδεῖαι εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ τὰς λοιπὰς σιτοπαραγωγοὺς χώρας τί ποιητέον; ἰδοὺ τὸ ζήτημα ὅπερ ἔπρεπεν ἀσχολῇ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἐν γένει πάσας τὰς Κυβερνήσεις τῆς χώρας ἡμῶν. Ἔπρεπε λέγομεν πρὸ ἐτῶν τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ ἦτο λελυμένον· διότι συνδέεται ἀμέσως μὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ οὐκ ὀλίγον μὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ταμείου. Πᾶς ὁ ἀμυδρὰν γνῶσιν τῶν πραγμάτων ἔχων καὶ βλέπων κατὰ πόσον ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἀπορροφᾷ τὸν ἱδρῶτα τοῦ λαοῦ, γνωρίζει δὲ, ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος εἰσάγεται σῖτος ἀξίας ἀπὸ 30 ἕως 40 ἑκατομμυρίων, τοὐτέστι ἐξάγεται ἴσον ποσὸν χρυσοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δικαιοῦται βεβαίως νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἁρμοδίους, ἡ Θεσσαλία, ἥτις ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἠδύνατο νὰ θρέψῃ διπλασίους καὶ πλέον κατοίκους τῆς σήμερον, δὲν δύναται νῦν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸν τόσῳ ἐλαττωθέντα πληθυσμόν της καὶ μάλιστα ἀφοῦ καὶ ἡ Φθιῶτις καὶ ἡ Λεβαδεία καὶ τὰ Θηβαϊκὰ πεδία καὶ ἡ ἀποξηραινομένη Κωπαὶς δύνανται νὰ παράγωσιν ἀρθονίαν δημητριακῶν; Τότε δὲ τὰ 30 ἢ 40 ἑκατομμύρια τοῦ χρυσοῦ, ἅτινα φυγαδεύονται ἐκ τῆς χώρας, ἤθελον μείνει ἐν τῷ τόπῳ, ἢ ἤθελον χρησιμεύσει πρὸς πλήρωσιν τῶν τοκομεριδίων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζηται ἡ Κυβέρνησιν νὰ συνάπτῃ κατ' ἔτος δάνεια πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀναπορεύκτου ταύτης ἀνάγκης. Ἰδοὺ τὸ σπουδαιότερον καὶ ζωτικώτερον ζήτημα, ὅπερ φέρει εἰς τηλικαύτας δυσχερείας τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτᾶται α') ἐκ τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν Τραπεζῶν, καὶ β') ἐξ ὑδραυλικῶν ἔργων ἔν τε τῇ Θεσσαλίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς τελματώδεσι ἐπαρχίας, καὶ γ') ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν σχολείων. Περὶ τῶν τριῶν δὲ τούτων ζητημάτων θέλομεν διαλάβει ἐν τοῖς ἑπομένοις φύλλοις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 26 Ὀκτωβρίου

Ἄδεται ὅτι αἱ μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Κίναν εἴδος τι τελεσιγράφου, διακοινοῦντος, ὅτι ἐὰν τὰ μέτρα τῆς Σινικῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶνε ἱκανὰ νὰ προστατεύσωσι τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Αὐτοκρατορίας, θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ καταλάβωσι στρατιωτικῶς τὸ Σαγκαΐ, καὶ θὰ κατάσχωσι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰς προσόδους τῶν τελωνείων.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 26. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς πόλεώς μας πιστεύεται ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσις θὰ ἐνσκήψῃ ἐκ νέου.

ΡΩΜΗ 20. Εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ρώμης ὁ Ἕλλην βουλευτὴς κύριος Σάκης ἀπήγγειλε λόγον λίαν ἀξιόλογον.

ΜΑΔΡΙΤΗ 25. Συνεπείᾳ διαφορᾶς μετὰ δημοσιογράφου τινὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἔδωσε τὴν παραίτησίν του. Λύθημερὸν ἐμονομάχησαν διὰ πιστολίου οἱ δύο ἀντίπαλοι. Τέσσαρες σφαῖραι ἀντηλλάγησαν ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25. Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σαντιάγο εἰς τοὺς Καιρούς, ὅτι κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρίο Γράνδε ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν ἐξεβίασαν τὸν στρατηγὸν Θεοδώρητον Φουσέκαν νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ ἀναλάβῃ τὴν Δικτατορίαν κηρύττων τὸν στρατιωτικὸν νόμον· Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Ρίο Γράνδε ἐπικρατεῖ μεγάλος ἀναβρασμός.

Ἡ διαγωγὴ τοῦ στρατηγοῦ Φουσέκα θεωρεῖται ὡς προπαρεσκεύαζουσα τὴν παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας. Θεωρεῖται πιθανὴ ἡ ἀναγόρευσις τοῦ ἐγγονοῦ τοῦ Δὸν Πέτρου ὑπὸ τὴνἀντιβασιλείαν τριῶν Βραζιλιανῶν.

ΒΑΛΠΑΡΕΖΟ. 25 Ὁ κ. Μόντι δεχθεὶς τὴν ὑποψηφιότητα τῆς προεδρείας τῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη σήμερον παμψηφεί.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	383.75
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	95.15
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	483.
Δάνειον τουρκικὸν	17.30
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.22

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.
Νέον ρωσσικὸν....	92.
Ἑλληνικὸν 5 0[0	76
» 4 0[0	59 1[4
Αἰγυπτιακὸν...	83
Ιταλικὴ ράντα...	87 5)8
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Σήμερον κατὰ τὰ κεκανονισμένα θὰ συνέλθωσιν ἐν τοῖς πατριαρχείοις πρὸς ἐκλογὴν ἐκ τοῦ καταλόγου ὡς ἐπεστράφη οὗτος παρὰ τῆς Πύλης, τριῶν ὑποψηφίων, ἐξ ὧν τὰ κληρικὰ μέλη μόνα θὰ ἐκλέξωσι τὸν μέλλοντα Πατριάρχην διὰ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον τῆς Νέας Ρώμης. Τὸ πραξικόπημα τῆς Πύλης ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαγραφὴν τῶν τεσσάρων ὑποψηφίων ἐκ τοῦ καταλόγου ἀρκετὰ νεωτεριστικὸν ἄλλως τε διὰ τὰ χρονικὰ τῆς Ἐκκλησίας προεβλέπετο μετὰ πιθανότητος, ἵνα μὴ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος ὑπὸ τῶν γινωσκόντων καλῶς τὰ πράγματα, καθότι ὁ εἷς ἐκ τῶν διαγραφέντων, ὁ ἅγιος Ἡρακλείας, ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἐβλέπετο μὲ εὐμενὲς ὄμμα ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους τρεῖς καθὰ ἡμεῖς τοὐλάχιστον γνωρίζομεν δὲν εἶχεν ἡ Πύλη τοιαύτας ἀφορμὰς κατ' αὐτῶν, ὥστε νὰ προβῇ εἰς τὸ ἐκφραστικὸν δυσπιστίας τοῦτο μέτρον, διαγράφουσα αὐτοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οὗτοι ἔπεσαν θῦμα τῶν κατ' αὐτῶν ἐπιβούλων εἰσηγήσεων τῶν ἀποχωρησάντων τῆς Συνελεύσεως μελῶν. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ οἱ σπουδαιότεροι καὶ μόνοι ἱκανοὶ νὰ ἀναλάβωσι τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησίας ἱεράρχαι κατὰ τὰς ἀνωμάλους αὐτὰς περιστάσεις δὲν μένουσι ἢ ὁ πρώην πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ'. καὶ ὁ διαπρεπὴς ἱεράρχης τῆς Νικομηδείας καὶ πρώην διευθυντὴς τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Βρυέννιος εἷς δ' ἐκ τῶν δύο τούτων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ εἶνε καὶ ὁ μέλλων Πατριάρχης τῆς Κων)πόλεως.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ

Χθὲς περὶ τὴν 11 π. μ. ἐπεσκέφθη τὸ ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦν αὐστριακὸν πολεμικὸν Radetsky ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κόζεκ, κατὰ τὴν ἄνοδον δὲ καὶ κάθοδον ἀπεδόθησαν αὐτῷ αἱ νενομισμέναι διὰ κανονιοβολισμῶν τιμαί.

×

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΘΩΡΗΚΤΩΝ ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΣ

Ἐντὸς τῶν μέσων τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος γενήσεται ὁ τελευταῖος δοκιμαστικὸς πλοῦς τῶν θωρηκτῶν Ψαρῶν καὶ Ὕδρας μέχρι Ναυπλίου. Μετὰ τὸν πλοῦν τοῦτον, ἐὰν ἀμφότερα εὑρεθῶσι καλῶς ἔχοντα, θέλει γείνει ἡ παράδοσις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ γάλλου μηχανικοῦ, ἀφοῦ συνταχθῶσι τὰ οἰκεῖα πρακτικά.

×

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἀπέρχεται προσεχῶς εἰς Λονδῖνον ὁ συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ τοῦ τουρκικοῦ ναυτικοῦ Ὀμὲρ βέης, ὅπως ὑπογράψῃ συμβόλαιον περὶ ναυπηγήσεως ἓξ ἀκταιωρῶν.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προσκαλοῦνται οἱ ἀξιωματικοί, οἵτινες θέλουσι νὰ ἀποκτήσωσι πτυχίον τορπιλλητοῦ ὅπως δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως.

***

Ἀ τῶν δύο ἐπισκευαζομένων πλοίων «Μιαούλης» καὶ «Γεώργιος» ὁ Μιαούλης εἶνε ἤδη καθ' ὅλα ἕτοιμος ὁ δὲ «Γεώργιος» ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν μόλις μετὰ ἕνα μῆνα ἔσεται ἕτοιμος.

×

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ

Χθὲς εἴχομεν τὸν παραδοξότατον διὰ τὴν πόλιν μας καιρόν· ἤρχισε μὲ ὡραίαν καλοκαιρίαν, ἥτις ὀλίγα μόνον λεπτὰ διήρκεσε καὶ αἴφνης μετεβλήθη εἰς καθαρῶς χειμερινὴν ἡμέραν διηνεκῶς παραλάσσουσαν ὁτὲ μὲν εἰς βροχὴν ὁτὲ δὲ εἰς ἥλιον μέχρι τῆς ἑσπέρας, ὁπότε ἤρξατο πνέων σφοδρότατος βορρᾶς συναρπάζων πίλους καὶ θραύων παραθυρόφυλλα. Τὰ οἰνοπωλεῖα ἦσαν κατάμεστα κόσμου θύοντος ἀφθόνως τῷ Ἁγ. Δημητρίῳ τὸ δὲ κατάστημα τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶχε πλέον τόπον διὰ τοὺς συνεχῶς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁδηγουμένους ἐπὶ διαφόροις παρεκτροπαῖς ὡς ἐκ τοῦ ἐρεθιστικοῦ ρετσινίτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐρρίφθησαν μετὰ πολλοῦ ζήλου.

×

ΧΙΟΝΕΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Κατ' ἐπιστολὰς ληφθείσας ἐκ Τρικκάλων ὁ χειμὼν ἐνέσκηψεν δριμύτατος, ἄφθονος δὲ χιὼν καλύπτει ἀπό τινος τὴν πόλιν, τὸ δὲ ψῦχος εἶνε δριμύτατον.

×

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Κων)πόλει προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Ἐπ. Μαυρομμάτη ἤρξαντο αἱ προκαταρκτικαὶ συνεδριάσεις πρὸς σύστασιν αὐτόθι ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου.

×

ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΛΤΣΕΤΑΝ

Ἐν τῇ ὁδῷ Προαστείου προχθὲς τὴν νύκτα ἔχοντες προηγουμένας ἀφορμὰς οἱ Μ. Πασάρας καὶ Κ. Βασιλείου, ἀμφότεροι ὑποδηματοποιοὶ ἦλθον εἰς χεῖρας καὶ ἐτραυμάτισε καιρίως ὁ πρῶτος τὸν δεύτερον μὲ μίαν γενναίαν φαλτσετιάν.

×

ΚΛΟΠΗ ΕΝ ΠΛΟΙΩ

Προχθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον ὅτε πάντες ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Γ. Πολίτου νήδυμον καθηῦδον, ἐπιτήδειος λωποδύτης εἰσελθὼν ἐντὸς ἔκλεψε δύο ἱστία καὶ ἓν «πλάφι» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ γηραιοῦ ναυτικοῦ, ἅπαντα ἀξίας διακοσίων δραχμῶν. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω εἰδοποιήθη ἡ ἀστυνομία.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν συνεδριάσει τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς. Τὸ θέμα ἔσεται σπουδαῖον καθότι ἡ σύσκεψις γενήσεται ἐπὶ δύο σπουδαίων ζητημάτων, ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Συνιστῶμεν τοῖς κ. κ. συμβούλοις τὴν ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ὑδάτων, καθότι εἶνε κρῖμα νὰ φορολογῆται ἕκαστος πολίτης, μὲ 50 λεπτὰ τοὐλάχιστον καθ' ἑκάστην πρὸς ἐξαγορὰν ποσίμου ὕδατος.

×

ΠΥΡΚΑΪΑ

Χθὲς ἐν Πειραιεῖ περὶ τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν τῷ κάτω πατώματι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Πετρουπόλεως. Ἡ πυρκαϊὰ προῆλθεν ἐκ τοῦ μαγειρίου τοῦ κειμένου κάτωθεν ἐξ οὗ μετεδόθησαν σπινθῆρες τινὲς πρὸς τὰ ἐπάνω. Εὐτυχῶς ὅμως προελήφθη ἐγκαίρως, προξενήσασα ζημίαν 100 δραχ. ὑπὸ τῶν πάραυτα προσδραμόντων ἐκ τῶν πέριξ καφφενείων πολιτῶν καὶ τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν. Ὀλίγα λεπτὰ ἐὰν δὲν ἔσπευδον τὸ οἰκοδόμημα θὰ ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

×

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΜΑΞΗΣ

Ἐνῷ διήρχετο διὰ τῆς πλατείας τοῦ τελωνείου ἵππος ἐζευγμένος ἐπὶ διτρόχου ἁμαξίου, ὁ πούς αὐτοῦ προσέκοψε ἐπί τινος ἐκεῖ ὠρυγμένης ὀπῆς πρὸς ὑποστήριξιν ἐπιστεγάσματος, ἀλλὰ κενῆς ἤδη καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς τῆς ὀπῆς, τὸ δὲ δύσμοιρον ζῷον μὴ δυνάμενον νὰ ἐκβάλῃ τὸν πόδα του, ἔπεσεν εἰς σωρόν. Εὐτυχῶς προσέτρεξαν διὰ λωστῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων, καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐκβάλωσι αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἐννοεῖται τεθραυσμένον.

×

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Δ. ΚΟΚΚΟΥ

Σήμερον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Εἰρήνης τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τόσον ἀδίκως καὶ ἀκαίρως ἁρπαγέντος ἀφ' ἡμῶν ποιητοῦ Δ. Κόκκου.

×

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΟΚΗΣ

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν τὰς γνωστὰς μόνον εἰς τὴν λωποδυτικὴν γλῶσσαν μεθόδους τῶν κλοπῶν· ἀλλὰ προχθὲς ὁ Ἀθανάσιος Παναγιώτου εἰσήγαγε καὶ νέαν πρωτοφανῆ διὰ τὰ λωποδυτικὰ χρονικὰ μέθοδον τὴν διὰ τῆς συμπλοκῆς· ἔδωσε ἀφορμήν, ἦλθε εἰς χεῖρας καὶ ἐνῷ ὁ ἀντίπαλός του προσεπάθει νὰ ἐκδηλώσῃ ἐμφαντικώτερον τὴν ἄκρατον αὐτοῦ ὀργὴν λίαν ἐπιτηδείως ὁ κύριος οὗτος κατώρθωσε νὰ τῷ ἀποσπάσῃ ἐκ τοῦ ἐπενδύτου του τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιον, ὅπερ ἐρεύνης γενομένης εὑρέθη ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατεσχέθη ἀποδοθὲν εἰς τὸν κύριόν του.

×

ΕΥΛΟΓΙΑ

Οἱ δύο εἰς τὸ ἐν κανθάρῳ νοσοκομεῖον τῶν εὐλογιώντων μεταφερθέντες ναῦται, ἐβεβαιώθη ὅτι προσεβλήθησαν ὑπὸ ἐλαφρᾶς εὐφλογίας.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Σήμερον τὴν 3ην μ. μ. ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰω. Μαρτῖνος ὁμιλήσει εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης περὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος καὶ κατὰ βλασφημίας.

***

Σήμερον περὶ τὴν 9ην π. μ. συνεδριάσει ὁ ἐν Πειραιεῖ σύλλογος τῶν ποδηλατιστῶν, ἐν τῇ α΄. δημοτικῇ σχολῇ τῶν ἀρρένων, πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

***

Οἱ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου κηρυχθέντες ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι Πειραιῶς ἀνέρχονται εἰς 5.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡ

Ἡ ἐφημερὶς «Παρίσιοι» ἀναγράφει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ τὴν εἴδησιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Μαδαγασκὰρ ἀδυνατεῖ νὰ προφυλάξῃ τοὺς περιηγητὰς ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν λῃστῶν εἰς ἃς οὗτοι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι μεταβαίνοντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Εἰς τὴν ἀναγραφὴν δὲ τῆς εἰδήσεως ταύτης λαβὴν ἔδωκεν ἡ ἀγγελία περὶ τοῦ φόνου τοῦ δόκτορος Βεζιὰ καὶ τῶν συνοδῶν του, προσβληθέντων κατὰ γεωλογικήν τινα ἐκδρομήν, καθ' ἣν εἶχον εἰσέλθει εἰς ἀκάτιον ὅπως διαβῶσι τὸν ποταμὸν Βετσιβόκα. Οἱ λῃσταὶ συνέκειντο ἐκ σκλάβων καὶ λειποτακτῶν. Ὁ δόκτωρ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν κακούργων, ἐπετάχυναν τὴν πορείαν τῆς λέμβου των, ἀλλὰ σφοδρὸς συμπυροβολισμὸς ἐβλήθη κατ' αὐτῶν ἀπὸ συμπλέγματος καλάμων. Ὁ δόκτωρ ἐπλήγη ὑπὸ δύο σφαιρῶν κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ὅπόθεν ἀνελκύσθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν, ἐν ᾧ ἅπαντες οἱ συνοδοί του ἐδολοφονήθησαν οἰκτρῶς. Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς μέμφεται ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς Μαδαγασκάρ, ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ὁποίας συμβαίνουσιν αἱ τοιαῦται δυσάρεστοι σκηναί, καθόσον οἱ στρατιῶται κακῶς πληρωνόμενοι καὶ τρεφόμενοι, παραμελοῦσι τὴν καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, οὗτοι δὲ ἐνθρασύνονται μέχρι τοιούτου βαθμοῦ.

☩

ΡΩΣΣΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΕΝ ΒΡΕΣΤΗ

Ἡ ἐν Βρέστῃ ὑποδοχή, ἥτις ἐγένετο εἰς τὰ ρωσσικὰ πλοῖα, ὑπῆρξε κατὰ πολὺ κατωτέρα τῆς ἐν Κρονστάνδῃ, καθ' ἣν ὁ γαλλικὸς στόλος τῆς Βαλτικῆς ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ. Πολλοὶ λόγοι ἀπηγγέλθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καθ' ἃς οἱ φίλοι

σύμμαχοι ὡρκίσθησαν ἀλλήλοις αἰώνιον φιλίαν, οἱ μαθηταὶ δὲ τῆς πόλεως ταύτης ἀνέθεσαν τῷ πλοιάρχῳ τοῦ Μίνεν, ὅπως οὗτος παρουσιάσῃ τῷ Τσαρέβιτς ἀγαλμάτιον αὐτοῦ, ἐν ᾧ οὗτος παρίσταται ὡς ἀρχηγὸς τῆς ρωσσικῆς νεότητος. Ὁ πλοίαρχος ηὐχαρίστησεν τοὺς μαθητὰς καὶ ἐδώρησεν αὐτοῖς σιγαροθήκας πλήρεις ρωσσικῶν σιγαρέτων, παρετέθη δὲ συμπόσιον εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ρωσσικῶν πλοίων, καθ' ὃ αἱ συνήθεις προπόσεις ἐγένοντο ἑκατέρωθεν μετὰ μεγάλου καὶ ἀμοιβαίου ἐνθουσιασμοῦ.

☩

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Περὶ τῶν σεισμῶν ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἦσαν φρικαλεώτατοι, αἱ δὲ ζημίαι ἀνυπολόγιστοι· ὑπολογίζουν ὅτι 3 χιλ. ἄνθρωποι τοὐλάχιστον ἐφονεύθησαν δηλ. κατεπλακώθησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν κατακρημνισθεισῶν οἰκιῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ὀγάκην, τὸ δὲ χείριστον, ὅτι τὸν σεισμὸν παρηκολούθησε μεγάλη πυρκαϊά. Ὁ σεισμὸς δὲν διήρκεσε πλέον τῶν 2 δευτερολ. ἀλλ' ἦτο τόσον σφοδρός, ὥστε ἔφερε τὰ τρομερὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Αἱ γέφυραι καὶ οἱ σιδηρόδρομοι κατεστράφησαν.

☩

ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ Η ΧΙΛΗ

Σχετικῶς πρὸς τὴν μεταξὺ Ἡνωμένων Κρατῶν καὶ Χιλῆς διένεξιν, περὶ ἧς ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀφιχθέντος «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου καὶ τὰς ἑξῆς συμπληρωματικὰς πληροφορίας.

Ἀπεδείχθη πασιφανέστατα πλέον διὰ τῶν γενομένων ἐξετάσεων ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς στόλος ἔπαιζε τὸν ρόλον κατασκόπου χάριν τοῦ Βαλμασέδα. Ἀλλὰ τὰ Ἡνωμένα Κράτη ἀρνοῦνται τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, συγκατανεύουσι νὰ παράσχωσι τῇ Χιλῇ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς δεούσας ἐξετάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἐν τούτοις παρὰ τὰς καθησυχαστικὰς ταύτας εἰδήσεις, μεγάλη ταραχὴ ἐπικρατεῖ ἐν Σαντιάγο καὶ οἱ Χιλιανοὶ ὁμιλοῦσιν ἐνθέρμως περὶ μελλούσης προτιθεμένης συμμαχίας μεταξὺ τῆς χώρας των καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐν περιπτώσει συμπλοκῆς πρὸς τὰ Ἡνωμένα Κράτη, οὐδόλως δὲ εἶνε διατεθειμένοι νὰ ἀφήσωσι τὴν ἐχθρικὴν στάσιν των. Ἡ Ἀμερικανικὴ πρεσβεία φυλάσσεται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, δύο δὲ κυρίαι ἐξερχόμεναι τοῦ μεγάρου συνελήφθησαν, ἀλλὰ μετά τινας ὥρας ἀπελύθησαν ὡς ἀνύποπτοι. Ἀπόπειρα προσέτι ἐγένετο ἵνα ἀναχαιτισθῇ ἅμαξά τις διερχομένη παρὰ τὴν Πρεσβείαν.

☩

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ

Τὸ ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς ἀφιχθὲν εἰς Μασσαλίαν ἀτμόπλοιον προχθὲς τὴν πρωίαν ἔφερεν εἰδήσεις καθ' ἃς μεγάλη ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν Μοζαμβίκῃ. Αἱ μεταξὺ Βρεττανῶν καὶ Πορτογάλλων σχέσεις ἄδεται ἐν τούτοις ὅτι εἶνε λίαν τεταμέναι. σπουδαία δὲ συμπλοκὴ ἀναγγέλλεται ἐκ Λορέντζο Μὰρκ μεταξὺ Ἄγγλων καὶ Πορτογάλλων στρατιωτῶν καθ' ἣν δύο ἐφονεύθησαν καὶ 15 ἐπληγώθησαν.

☩

Συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ κυριῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἧς σκοπὸς εἶνε ὅπως καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτωνται τὸν τάφον τοῦ Πάρνελ. καὶ καλύπτουσιν αὐτὸν δι' ἀνθέων.

—

Ἐν Κίνᾳ ἡ χολέρα λαβοῦσα μεγάλας διαστάσεις πρὸ πάντων προσέβαλε τοὺς Ἄγγλους ἱεραποστόλους.

—

Ἐκ τῆς Φλωρίδος ἐτηλεγραφήθη ὁ θάνατος τοῦ Jon G. Bardeu ἐφευρετοῦ τῆς συμπυκνώσεως τοῦ γάλακτος.

—

Μέγας ἀριθμὸς Ρώσσων ἀξιωματικῶν μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰ διάφορα ὁπλοποιεῖα καὶ ἴδῃ τὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, οὐδὲν δὲ θὰ ἀποκρύψωσιν ἀπ' αὐτοὺς οἱ Γάλλοι.

—

Εἴδησις ἐκ Νεαπόλεως ἀναγγέλλει ὅτι ὁ νέος κρατὴρ ὁ ἀναφανεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔχει 2,800 πόδας μῆκος, εἶνε δὲ ὁρατὸς διότι εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. ἐξακολουθεῖ δὲ τὰς ἐκρήξεις του μολονότι δὲν εἶνε τόσον ἰσχυρά, ὅσον εἰς τὰς ἀρχάς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ὀκτωβρίου.

Εἶνε ἤδη βέβαιον, ὅτι ὁ σερβικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 δεικνύει ἔλλειμμα, ὥστε ἔχουσιν ἀνάγκην νέου δανείου. Ἐλπίζουσιν ὅμως εἰς Βελιγράδιον, ὅτι διὰ νέων οἰκονομιῶν καὶ νέας φορολογίας θέλουσιν ἐπαναφέρει τὸ 1893 τὰ οἰκονομικὰ τῆς Σερβίας εἰς ἰσοζύγιον.

☩

Ἕνεκα τῆς αὐξανούσης διχονοίας μεταξὺ τῶν ριζοσπαστῶν ὁ κ. Pachitch συνεκάλεσεν εἰς συνέλευσιν τοὺς ἐπισημοτέρους μὲ τὴν ἐλπίδα συμβιβασμοῦ. Ἂν διαψευσθῇ ἡ ἐλπὶς αὕτη, ἡ ρῆξις θέλει ἀποβῇ ἀνεπανόρθωτος.

☩

Ἐκ Παρισίων γράφουσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Μιλάνος διατρίβει συγχρόνως ἐκεῖ ὡς καὶ ἡ Βασίλισσα Ναταλία, προσδοκᾶται δ' ὡς ἐκ τούτου συμφιλίωσις. Ἡ παροῦσα ὅμως κατάστασις εἶνε δι' ἀμφοτέρους θλιβερά. Τὸ εἰσόδημα τοῦ Βασιλέως Μιλάνου εἶνε ἀνεπαρκὲς δι' αὐτόν, διότι ἔχει νὰ συνδράμῃ ἀρκετοὺς πλησίον του μένοντας. Ἡ δὲ Βασίλισσα κέκτηται πολὺ μεγαλείτερον εἰσόδημα, περίπου 1,200,000.

☩

Ἡ ἐφημερὶς Neue Freie Presse παρατηρεῖ τὴν εὐχάριστον μεταβολὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Γερμανίᾳ ὡς πρὸς τὴν Ρουμανίαν· ἡ μεταβολὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ Βίσμαρκ. Ἐπὶ τέλους, προσθέτει ἡ ἐφημερὶς αὕτη, κατενοήθη ἤδη εἰς Βερολῖνον, ὅτι ἡ Ρουμανία ἀποτελεῖ φρούριον κατὰ τῶν ἐπιθετικῶν τάσεων τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ προορισμός της εἶνε νὰ προφυλάττῃ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

☩

Τηλεγράφημα ἐκ Κρήτης ἀναγγέλλει, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ταραχάς, ὁ ἀριθμὸς τῶν πεσόντων καὶ τῶν πληγωμένων ἀνέρχεται εἰς 30 χριστιανούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἷς ἀρχηγός.

☩

Ὁ κ. Φ. Σμὶθ εἶνε ὁ νεώτερος βουλευτής, ἐκλεχθεὶς ἐσχάτως, ἄγει τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

☩

Διατρέχει κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίνῳ ὡραῖον ἀνέκδοτον τοῦ Σὶρ Τζὼν Μαγδόναλ. Ὁ λόρδος Δούφεριν εἶχεν ἀγορεύσει ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ St Gill εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, παρουσίᾳ τοῦ Σὶρ Τζὼν Μαγδόναλ καὶ τοῦ Ἕκτορος Λαθεῖν. Εἷς τῶν συντακτῶν ἐφημερίδος τινὸς ἔγραψε τὴν ἐπαύριον, ὅτι «ὁ λόρδος ὡμίλησεν εἰς τὴν καθαρωτάτην ἀρχαίαν Ἑλληνικήν, χωρὶς νὰ κακοπροφέρῃ μίαν λέξιν καὶ ἄνευ σολοικισμοῦ». «Μὰ τοὺς Θεοὺς !», ἀνεφώνησεν ὁ Σὶρ Ἕκτωρ Λαθεῖν, ἀναγνώσας ταῦτα πρὸς τὸν Σὶρ Τζὼν Μαγδόναλ, «πῶς ἐγνώριζεν ὁ συντάκτης ταῦτα ;» «Ἐγὼ τοῦ τὰ εἶπα», ἀπήντησεν ὁ Σὶρ Τζὼν Μαγδόναλ. «Ἀλλ' ὑμεῖς δὲν γνωρίζετε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.» «Αὐτὸ εἶνε ἀληθές, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος, γνωρίζω ὅμως τὴν Πολιτικήν!»

☩

Ὁ περίφημος ὑγιεινολόγος Γερμανὸς ἰατρός, Hufeland, γράφει, ὅτι εἶνε τῆς ἰδέας, ὅτι ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν 200 ἐτῶν, ἂν αἱ διάφοροι ἀσθένειαι καὶ ἄλλαι συμφοραὶ δὲν ἔθετον τέρμα εἰς τοῦτον. Ἐξετάζων, λέγει, τὰ ὑγιεινομικὰ δελτία καὶ τοὺς θανάτους τῆς Ρωσσίας, εὑρίσκει, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα πλέον ἢ 1000 ἄνθρωποι εἶχον φθάσει τὴν ἡλικίαν 100, τινὲς δὲ μέχρι 120, καὶ ἄλλοι ἔζησαν μέχρι 120 καὶ 130 ἐτῶν. Ἄλλοι πάλιν μέχρι 130 καὶ 140 ἐτῶν, εἷς δὲ ἔφθασε μέχρι 150 ἐτῶν καὶ ἕτερος ἔζησε μέχρι 168· ὁ τελευταῖος οὗτος κατῴκει τὴν Pletz κατὰ τὸ ἔτος 1796, γεννηθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ πάππου τοῦ Μεγάλου Πέτρου.

☩

Τὸ Ἰατρικὸν συνέδριον ἐνταῦθα ἀπεφάνθη πῶς πρέπει νὰ πίνεται τὸ γάλα ὅπως μὴ φέρῃ δυσπεψίαν.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, λέγει, πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ χωνεύσωσι τὸ γάλα, τὸ θρεπτικώτατον τῶν ποτῶν, εἶνε ὅτι τὸ καταπίνουν ἐν βίᾳ, ἐνῷ τὸ γάλα ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν στόμαχον εὐθὺς πήζει. ὅταν ὅμως πίνετε βραδέως καὶ τὸ ρόφᾶτε σιγὰ σιγά, δὲν δίδει δυσπεψίαν. Ὑπολογίζουν, ὅτι τοὐλάχιστον χρειάζονται τέσσαρα λεπτὰ νὰ πίνητε ἐν ποτήριον γάλακτος ἐὰν θέλητε νὰ μὴ ἔχητε βάρος εἰς τὸν στόμαχον.

☩

Ἰδοὺ διὰ τὰς κυρίας ἡ γνώμη τοῦ μεγάλου συγγραφέως Emerson περὶ τοῦ κάλλους.

Ἀπόδειξις ὅτι τὸ κάλλος εἶνε, ἢ μᾶλλον προωρίσθη νὰ εἶνε ἡ φυσικὴ κατάστασις εἶνε, ὅτι ἡ φύσις διαρκῆ προσπάθειαν καταβάλλει πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν ἀντικειμένων. Ἡ καλλονὴ ἄνευ χάριτος εἶνε ἄγκιστρον χωρὶς δέλεαρ. Ἡ καλλονὴ ἄνευ ἐκφράσεως κουράζει· θέλγουσιν αἱ πλέον ἄσχημοι μορφαί, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἔχουσι τὴν λάμψιν ἣν τὰ ἠθικὰ προτερήματα δίδουσιν εἰς ἕκαστον. Θὰ ἠδυνάμεθα πάντες νὰ ἤμεθα ὡραῖοι ἂν οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐκράτουν τοὺς τῆς φύσεως νόμους. Ἡ ἐκφραστικὴ μορφὴ δίδει τὸ ἀληθὲς κάλλος, τὸ θέλγητρόν της εἶνε μεῖζον τοῦ τῶν ἐντελεστέρων χαρακτηριστικῶν. Τὴν μορφήν μας δὲν δυνάμεθα ν' ἀλλάξωμεν, ἀλλ' ἀληθέστατα δυνάμεθα εἰς βαθμόν τινα, νὰ διατηρῶμεν τὴν καλὴν ἔκφρασιν. Πολλὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἡ ἔκφρασις εἶνε ἄψυχος καὶ ἄνευ θελγήτρου θὰ ἠδύναντο δι' ὀλίγης προσοχῆς νὰ μεταμορφωθῶσι π. χ. ἡ ἔξοχος συγγραφεὺς ἡ Gorge danes ὡς καὶ ἡ ἰδία λέγει εἶνε παράδειγμα εἰς τοῦτο, διότι ἂν καὶ ἐκέκτητο μέγα πνεῦμα καὶ τόσα ὑψηλὰ αἰσθήματα τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐδὲν τούτων ἐξέφραζε, εἶχεν ἀποκτήσει τὴν συνήθειαν ν' ἀφήνῃ τοὺς μῦς τοῦ προσώπου της νὰ χαλαρώνωνται εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ σχηματίζωσι βαθείας γραμμάς.

Ἡ Κυρία Léon Bertaux διαπρεπὴς γλύπτης κατασκευάζει τὴν προτομὴν τῆς Κυρίας Καρνώ, ἕνεκα τούτου κατῴκησε ἐν τῷ παλατίῳ τῆς Φοντενεμπλὼ ὅπως εἶνε πλησίον της. Ἡ γλύπτης δίδει λεπτομερείας τινὰς περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν τῆς διακεκριμένης συζύγου τοῦ Προέδρου. αἵτινες κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον Ἡ Κ. Καρνὼ λέγει καταγίνεται λεπτομερῶς εἰς τὰ οἰκιακά της καὶ συγχρόνως ἐργάζεται ὡς γραμματεὺς τοῦ συζύγου αὐτῆς, διότι εἰς αὐτὴν ἀνετέθη ἡ φροντὶς τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τοῦ Προέδρου.

☩

Ἡ διάσημος Κ. Jane Harrison ἥτις τόσον διαπρέπει εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς γνώσεις της, θέλει ἀγορεύσει εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Μεσημβρινῆς Κένζιγκτων τὸν προσεχῆ μῆνα. Τὸ θέμα της εἶνε ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία.

Ἡ κυρία Γρίφιθ, ἥτις εἶνε ἡ κληρονόμος τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζὲ ἀφίχθη ἐσχάτως εἰς Παρισίους σκοπεύουσα νὰ διαμένῃ παρὰ τῇ κυρίᾳ Βουλανζέ, ἥτις ἔτι ἀγνοεῖ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ της, ὑποθέτουσα αὐτὸν εἰς ταξείδιον. Ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς εἶνε νὰ τὴν διατηρῇ εἰς ἄγνοιαν τοῦ φρικτοῦ τέλους τοῦ υἱοῦ της. Αἱ θυγατέρες τοῦ Βουλανζὲ ἀπεφάσισαν νὰ μὴ προσβάλωσι τὴν διαθήκην τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

ΑΡΙΑΔΝΗ

ΛΥΣΣΩΔΗΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΔΙ' ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ

Ἀξιοσημείωτος μονομαχία ἔλαβε χώραν χθὲς ἐν τῷ δάσει Λὰ Ρόκκα, ἥτις ὡς ἐκ τοῦ αἱμοδιψοῦς χαρακτῆρος της εἶνε μοναδικὴ εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ζητημάτων τιμῆς. Οἱ μαχηταί, δύο γνωστότατοι κύριοι ὁ κόμης Βερτατζόλης καὶ ὁ Σινιὸρ Καλδρούνης, ἐρῶνται μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κυρίας, πρὸ ὀλίγων δ' ἡμερῶν αἱ μεταξύ των διαφοραὶ ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω κατὰ συνέπειαν συνεφώνησαν νὰ μονομαχήσωσι μέχρι θανάτου ἄνευ μαρτύρων. Τὰ ἐκλεχθέντα ὅπλα ἦσαν ἐγχειρίδια. Συνηντήθησαν ἐν τῷ δάσει, ἄνευ μαρτύρων καὶ ἐπάλαισαν ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας. Ἀμφότεροι ἔλαβον διαφόρους πληγὰς ἀλλ' οὐδέτερος τούτων ἐφονεύετο ἢ καθίστατο ἀνίκανος. Καίτοι ἔρρεεν τὸ αἷμα ἀπὸ πολλὰς πληγάς, ἐξηκολούθησαν νὰ μάχωνται ἕως ὅτου δὲν ἠδύναντο νὰ ἵστανται καὶ ὅτε εὗρον αὐτοὺς οἱ ὑπηρέται, οἵτινες εἶχον διαταχθῆ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀναζήτησίν των καθ' ὡρισμένην ὥραν, ἔκειντο ἀμφότεροι εἰς κακὴν κατάστασιν ἐκ τῶν πληγῶν. Μετὰ σπουδῆς ἀμέσως ἤχθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἔτυχον περιποιήσεως, ἄγνωστον ὅμως εἰσέτι εἶνε ὁποῖον ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα, διότι ἡ κατάστασίς των ἕνεκα τῆς ἀπωλείας αἵματος εἶνε κρίσιμος.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων

—

(Συνέχεια)

Οἱ μεταρρυθμιστικοὶ νόμοι τοῦ 1832 καὶ 1887·—Ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς χώρας πρὸ τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ νόμου 1832.—Σεσηπυῖαι κωμοπόλεις.—Κομματικὸν πνεῦμα.—Ἐκλογαὶ κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα.—Ἡ νῦν ἔκθεσις τῆς βουλῆς.—Ὁ κοινοβουλευτικὸς καὶ δημοτικὸς καὶ ληξιαρχικὸς νόμος τοῦ 1878.—Προσόντα ἐκλογέων ἐν κωμοπόλεσιν· ἐν κομητείαις.—Διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν.—Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων.—Ὁ περὶ ψηφοφορίας νόμος τοῦ 1872.—Ὁ περὶ τῶν ἐκλογῶν ὅρος.—Ἡ ψηφοφορία.—Πλημμελήματα κατὰ τὰς ἐκλογάς.—Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων ἀπαρτίζεται ἐκ προσώπων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὸν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ.

Περιέγραψα ἤδη τὴν ἀρχὴν αὐτῆς καὶ τὸν λόγον, δι' ὃν τὰ μέλη αὐτῆς συνεκλήθησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαμερισμάτων ἅτινα ἐδικαιοῦντο ν' ἀντιπροσωπευθῶσι, καὶ ὁ τῶν ἐκλεχθησομένων μελῶν ὡρίσθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν βασιλέων. Οὗτοι δέ, ἐπειδὴ λίαν ζηλοτύπως ἔβλεπον τὴν ὁσημέραι αὐξανομένην ἰσχὺν τοῦ κοινοβουλίου, οὐδεμίαν σπουδαίαν παραχώρησιν ἐποιοῦντο ἀνάλογον πρὸς τὸν ὁσημέραι ἀναπτυσσόμενον πλοῦτον καὶ πληθυσμὸν τῆς χώρας. Οἱαδήποτε ἐξιστόρησις τῆς ἀναπτύξεως τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἤθελε πράγματι ἀποβῆ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας, καὶ εἰς τοιαύτην οὐδόλως προτίθεμαι ν' ἀποδυθῶ. Ὅ,τι δύναμαι νὰ εἴπω ὑμῖν ἐνταῦθα εἶνε, ὅτι οἱ μετὰ τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας περὶ ἑνώσεως νόμοι ὥρισαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων, οἵτινες ὤφειλον νὰ στέλλωνται ἐξ ἑκάστου μέρους τοῦ ἡνωμένου βασιλείου, καὶ ὅτι πολλαὶ καταχρήσεις λαβοῦσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐκ διαφθορᾶς καὶ ὀλιγωρίας, ἐγένοντο ἐκποδὼν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1832 ψηφισθέντος μεταρρυθμιστικοῦ νόμου.

Πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου αἱ τότε ἐκλογαὶ κατὰ πολὺ διέφερον τῶν νῦν γενομένων. Ἐν πρώτοις τὸ κομματικὸν πνεῦμα τοιαύτας ἐλάμβανε διαστάσεις, οἵας ἡ ὑπερτέρα φρόνησις τῶν ἡμερῶν ἡμῶν οὐδόλως ἀνέχεται, καὶ δυσκόλως δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Ἐν πολλαῖς πόλεσιν οὐδέποτε ὁ φιλελεύθερος (Whig) ἐπλησίαζεν τὸν συντηρητικὸν (Tory)· αἱ δὲ σύζυγοι καὶ οἰκογένειαι τούτων συναντώμεναι οὐδέποτε ἐδείκνυον πρὸς ἀλλήλας τὴν κοινοτάτην ἀβροφροσύνην, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι διέφερον κατὰ τὰ πολιτικὰ φρονήματα. Πολλαὶ μεγάλαι κομητεῖαι, οἷα ἡ Lancashire, ἥτις ἀποστέλλει νῦν εἰς τὸ κοινοβούλιον ὀκτὼ ἀντιπροσώπους, καὶ ἡ Cheshire καὶ Surery, ὧν ἑκάστη ἀποστέλλει νῦν ἕξ, ἔστελλον μόνον δύο· καὶ πόλεις μεγάλης ἐμπορικῆς σπουδαιότητος, οἷα ἡ Manchester, Halifax καὶ ἡ Birmingham, οὐδόλως ἀντεπροσωπεύοντο. Ἀφ' ἑτέρου δὲ πλεῖστα ὅσα ἀσήμαντα μέρη, ἀνήκοντα εἰς εὐγενῆ ἢ πλούσιόν τινα κτηματίαν, οὐδεμίαν ἔχοντα πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν σπουδαιότητα, καὶ μὴ περιλαμβάνοντα πλείους τῶν εἴκοσιν ἐκλογέων, καὶ πολλάκις ὀλιγωτέρους, ἀπέστελλον ἓν ἢ δύο μέλη εἰς τὸ κοινοβούλιον. Τὰ μέρη ταῦτα ὠνομάζοντο σεσηπυῖαι κωμοπόλεις, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ὑποστηρικταὶ αὐτῶν, κάπηλοι τῶν κωμοπόλεων. Οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι τούτους ὠνομάζοντο μεταρρυθμισταί. Ὁ ἰδιοκτήτης σεσηπυίας κωμοπόλεως ἀπέστελλεν εἰς τὸ κοινοβούλιον οἱονδήποτε ἐβούλετο, ἑαυτόν, υἱὸν ἢ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ἢ ἐὰν οὗτοι δὲν ἦσαν ἐνήλικες, φίλον τινὰ πρὸς ὃν ἐκεῖνος εἶχεν ὑποχρεώσεις. Οὗτος δὲ ἐκλεγόμενος ἐξηκολούθει διατελῶν ἀντιπρόσωπος αὐτῆς, μέχρις οὗ ἀπέκτων ἐκεῖνοι τὴν νόμιμον ἐνηλικιότητα, ὅτε οὗτος ἀπεχώρει ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐν κομητείαις, ἔνθα μέγας γαιοκτήμων ἢ συνδυασμὸς γαιοκτημόνων ἐπεκράτει, συνέβαινε τὸ αὐτό. Ἐν ἄλλαις δὲ πάλιν, ἔνθα τὰ συμφέροντα ἦσαν διῃρημένα, ἀγριώτατοι συνήπτοντο ἀγῶνες. Ἡ ψηφοφορία ἤρχετο κατὰ τὴν 9ην τῆς πρωΐας καὶ ἐξηκολούθει μέχρι τῆς 4ης μετὰ μεσημβρίαν καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἐφ' ὅσον μία ψῆφος ἀνεγράφετο καθ' ἑκάστην ὥραν, μέχρις οὗ ἐψήφιζον ἅπαντες οἱ ἐκλογεῖς. Οὕτω δέ, ὡς εὐκόλως δύνασθε νὰ ἐννοήσητε, ἐν ἐκλογικῇ περιφερείᾳ ἀπαρτιζομένῃ ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἐκλογέων, ὁ ἀγὼν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους. Καὶ πράγματι τοῦτο συνέβαινε, διότι δὲν προέκειτο περὶ τοῦ τίνες ἦσαν οἱ καταλληλότατοι διὰ τὸ κοινοβούλιον ἄνθρωποι, ἀλλὰ ποῖον τῶν ἀγωνιζομένων κομμάτων ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ πλεῖστα χρήματα. Σύστημα γενικῆς δωροδοκίας συνέβαινε ἀπροκαλύπτως, ἢ ἐξετελεῖτο ὑπὸ πρόσχημα χορηγίας δῆθεν ἐργασίας εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, οἵτινες διωρίζοντο ἐκλογικοὶ πράκτορες, ἀγγελιοφόροι, σημαιοφόροι, καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ εἶχον μισθοὺς ὅλως δυσαναλόγους πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκτελουμένην ἐργασίαν. Τοὺς ἐκλογεῖς ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς ψηφοφορίας περιεποιοῦντο δαψιλῶς, ὅπως διαθέσωσιν αὐτοὺς εὐμενῶς καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκλογήν· ὅσοι δὲ τούτων δὲν εἶχον εἰσέτι δώσει τὴν ψῆφον αὐτῶν, διὰ μυρίων ἐδελεάζοντο τεχνασμάτων ὅπως μείνωσι πιστοὶ εἰς ὡρισμένους ὑποψηφίους. Ὅσον μακρότερος ὁ ἀγών, τόσον πλείονα ἤθελον δαπανηθῆ χρήματα, τὸ ὁποῖον συνέφερεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς. Ὅλα τῆς κοινωνίας τὰ καθάρματα ἐμισθοῦντο ὑπὸ ἀντιπάλων ὑποψηφίων, ὅπως ὑποστηρίζωσι τὰ συμφέροντα τούτων καὶ ἐκφοβίσωσι τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀποστατεύοντας. Μέθη καὶ κραιπάλη παντὸς εἴδους ἐβασίλευεν. Οἱ ἐκλογεῖς ἐνεδρευόμενοι ἤγοντο εἰς ἀπομεμακρυσμένα μέρη ὑπὸ τοῦ ἀντιθέτου κόμματος ὅπως μὴ ψηφίσωσιν, ἢ ἐκλείοντο ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτῶν εἰς ἀσφαλῆ μέρη, ὅπως μὴ ἐνοχληθῶσιν. Ἑκατοστύες καὶ χιλιάδες λιρῶν ἐδαπανῶντο πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐπονειδίστων τούτων ὀργίων· πλείστων δὲ εὐγενῶν οἰκογενειῶν αἱ περιουσίαι κατεστρέφοντο ὑπὸ τῶν κολοσσιαίων δαπανῶν, αἵτινες ἀπῃτοῦντο. Ἀναφέρεται δέ, ὅτι ἡ δαπάνη ἡ καταβληθεῖσα διὰ σφοδρῶς διαμφισβητηθεῖσαν βουλευτικὴν θέσιν ἐν Leicestershire ἐπεβάρυνε τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐπιτυχόντος ὑποψηφίου διὰ μονίμου ἐτησίου χρέους 15.000 λιρῶν.

Ἀκολουθεῖ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

—

Συνεπείᾳ ἀποκαλύψεων γενομένων ἐσχάτως κατά τινα δίκην ἐν Βερολίνῳ ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῆς ἠθικῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπέστειλε διάταγμα πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματέα τοῦ κράτους δι' οὗ ἐκφράζει τὸ μέγα αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ προτείνει μέτρα πρὸς καταστολὴν τῶν ἀσχημιῶν. Αἱ ἀρχαὶ διατάσσονται νὰ ἐνεργῶσι μετ' ἄκρας αὐστηρότητος καθ' ὡρισμένων ἐγκληματικῶν τάξεων, οἱ δικασταὶ δὲ παραγγέλλονται, ἵνα ἐπιβάλλωσι τὰς βαρυτάτας τῶν ποινῶν, ἃς ὁ νόμος ὁρίζει.

Τῶν λόγων τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος δράσσεται μετὰ προθυμίας ὁ ἀγγλικὸς τύπος καὶ σχολιάζει αὐτοὺς ζωηρῶς. Ἡμεῖς ἀρκούμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ σχόλια τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων, ἵνα οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται λάβωσιν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κοινωνικοῦ ζητήματος. Καὶ δὴ ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου γράφει :

»Τὸ διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἠθικῆς ἐν Πρωσσίᾳ, καίτοι προφανῶς ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ ἀξιεπαίνων σκοπῶν καὶ σπουδαιοτάτων αἰτίων, μόλις δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἣν ὁ πολὺς κόσμος ἦν διατεθειμένος νὰ σχηματίσῃ περὶ τῆς πρακτικῆς κρίσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος. Τὸ διάταγμα τοῦτο, σημειωτέον, δὲν φέρει τὴν ὑπογραφὴν ὑπουργοῦ — γεγονὸς ποικίλλως σχολιαζόμενον ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ τύπου. Ἀλλὰ δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς προσωπικὴ ἔκφανσις τοῦ αὐτοκράτορος, καθόσον περιορίζεται εἰς φράσεις ἐμφαινούσας βαθυτάτην συναίσθησιν, ἐνυπαρχούσης ἀτομικῆς εὐθύνης. Ἀναμφιβόλως, δύναταί τις νὰ ἐρωτήσῃ, ἐὰν ὁ Καῖσαρ τῆς Γερμανίας δὲν μεγαλοποιῇ ὁπωσοῦν τὴν δικαιοδοσίαν τῶν καθηκόντων του καὶ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐξουσίας του. Αἱ ἐγκληματικαὶ ἀποκαλύψεις, αἵτινες ἐσχάτως ἐσκανδάλισαν τὸ Βερολίνειον κοινὸν καὶ σύμπασαν ἀληθῶς τὴν Γερμανίαν, δικαίως ἐξήγειραν τὸν φόβον καὶ τὰς διαμαρτυρίας πάσης εὐφρονούσης συνειδήσεως. Ἀποκαλύπτουσιν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ κατάστασιν πραγμάτων, ἅτινα ἐπιτραπήτω νὰ εἴπωμεν, δὲν λαμβάνουσι χώραν μόνον εἰδικῶς ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἅπερ ταὐτοχρόνως ἀποτελοῦσι σπουδαιοτάτην μομφὴν εἰς τὸν πομπωδῶς διακηρυσσόμενον νεώτερον πολιτισμόν. Δὲν δύνανται νὰ εὑρεθῶσι λέξεις, ἀρκούντως τραχεῖαι, ἵνα στιγματίσωσι τὰ κοινωνικὰ ὄργια, ἃ πραγματεύεται ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τοσούτῳ καυστικῇ γλώσσῃ, πᾶσα δὲ λογικὴ καὶ πρακτικὴ προσπάθεια ἀναγκαῖον νὰ καταβληθῇ, ἵνα κατασταλῶσιν ὡς οἷόν τε καλλίον. Ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπερβολικῶς καὶ ἐν τεταραγμένῃ ἐξ ἀγανακτήσεως φαντασίᾳ θεωρεῖ τὰ πράγματα, καίτοι δὲ οὐδόλως ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν φυσικὴν καὶ δικαίαν φρίκην, μεθ' ἧς πάντες οἱ σεβαστοὶ πολῖται παρηκολούθησαν τὴν δίκην τοῦ Heinze ἐν τούτοις ἡ φρίκη αὕτη δὲν δικαιολογεῖ τὴν ἔκδοσιν τοιούτου διατάγματος, οἷον ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκόσμησε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Μόνον καθολική τις σῆψις καὶ διαφθορὰ τῆς κοινωνίας ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὰς δριμείας καὶ διεγειρούσας τὸν τρόμον φράσεις, ἃς μεταχειρίζεται ἡ Α. Μεγαλειότης. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ διαβλέπομεν τὴν πρόθεσιν τοῦ Αὐτοκράτορος, τοῦ νὰ ἐξεγείρῃ τὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν του, ν' αὐξήσῃ τὴν ἐπιρροήν του καὶ προστατεύσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν των. Ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἔλαβεν ἀκριβῶς ὅλως ἐναντίαν διεύθυνσιν. Ἀξία παρατηρήσεως προσέτι ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ εἶνε ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἔντονος ἔκφρασις, ἐν ᾗ ἐκφράζεται ὁ πόθος νὰ περιορισθῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ συμβουλίου ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπερασπίζῃ δεσμώτας, κατηγορουμένους διὰ τὰς ἀσχημίας, ἃς ὑπαινίσσεται ὁ Αὐτοκράτωρ. Τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον τοῦ ζητήματος τούτου δύναται εὐκόλως νὰ ὁρισθῇ. Ἂν εἶνε ἀληθές, ὅτι οἱ ὑπόδικοι δὲν ὑποστηρίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, τότε αἱ ἐπικρίσεις τοῦ Αὐτοκράτορος εἶνε ὅλως ἄκαιροι, ἀλλ' ἂν τοῦτο εἶνε ἀληθές, τίς ὁ ἁρμόδιος, ὅστις θὰ εἴπῃ ἢ θὰ καταγγείλῃ τὸ Συμβούλιον καταχρώμενον τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἐκρίθη φρόνιμον νὰ δοθῇ αὐτῷ ;»

Ἡ «Ἡμερησία ἐφημερὶς τοῦ Βίρμιγκαμ» γράφει.

«Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ἀξιοσημειώτῳ ὑπομνήματι αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, μετεχειρίσθη φράσιν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος. Ὁμιλεῖ περὶ τῶν φοβερῶν γεγονότων ἐν τῇ πρωτευούσῃ του, ὡς «βαθύτατα συνταραξάντων τὴν πατρικὴν καρδίαν του». Τὸ γεγονὸς ὅτι, ἡγεμὼν ἐκτελῶν τὰ χρέη του εἶνε πατὴρ τοῦ λαοῦ, σπανίως ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἐνίοτε τυγχάνει ὅλως ἄγνωστον εἰς τοὺς ὀλίγους. Ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ, παρὰ ποιάν τινα τάσιν τοῦ νὰ δεικνύῃ ὑπέρμετρον ζῆλον, ἐκτήσατο ἐν τῷ βραχεῖ, ἀλλὰ πολυσημάντῳ διαστήματι τῆς βασιλείας του, τὸν τίτλον ὃν αὐτὸς ἑαυτῷ ἀπένειμεν. Ἐν χώρᾳ οἷα ἡ ἰδική του, ἔνθα ἡ μοναρχία εἶνε περισσότερον ἀπορροφητικὴ ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ, δύναται κάλλιστα αὐτὸς νὰ προτείνῃ ἀναμορφώσεις καὶ νὰ λαμβάνῃ περιφανέστερον μέρος ἐν τῇ Νομοθεσίᾳ ἢ ἡ ἡμετέρα Ἄνασσα. Ἀλλὰ τὸ φαεινὸν παράδειγμα τοῦ πατριωτισμοῦ, ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπέδειξε, δὲν εἶνε μοναδικόν, εἶνε μᾶλλον ἀποκάλυψις τοῦ σπουδαίου μέρους, ὅπερ οἱ Βασιλεῖς λαμβάνουσιν ἐν τῇ διαπλάσει τῶν ἐθνῶν καὶ ἔνδειξις, ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν κυβερνώντων δὲν εἶνε ἄγνωστα. Ἐνασμενίζονται μερικοὶ δημοκράται τοῦ αἰῶνος, οἵτινες δὲν ἐννοοῦσιν ἀναμορφώσεις, ἀλλ' ἐπαναστάσεις, ἐνασμενίζονται ὑποθέτοντες, ὅτι οἱ φέροντες τὸ στέμμα καὶ κρατοῦντες τὸ σκῆπτρον εἶνε ἁπλαῖ εἰκόνες, ἐστερημέναι πείρας καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ των. Ἀλλ' ἡ Ἀσία καὶ ἡ Εὐρώπη παρέχουσι πειστικὰς ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἄγγλοι καὶ Γερμανοί, ἐν τοσούτῳ, δὲν ἔχουσι λόγους νὰ πιστεύωσι τὴν ἐσφαλμένην ταύτην πρόληψιν. Ἔχουσι τοὐναντίον λόγους νὰ ἀγάλλωνται, ὡς τυγχάνοντες ὑπήκοοι μοναρχῶν, οἵτινες ἔταξαν ἑαυτοὺς «ὑπερμάχους τῶν νόμων καὶ τῆς ἀσφαλείας» οἵτινες δίδουσι πάντοτε τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καὶ εἶνε ἕτοιμοι ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ κινήσωσι σταυροφορίαν κατὰ τῶν φαύλων ἕξεων τοῦ αἰῶνος.»

Ὁ δὲ «Ἑρμῆς τῆς Λήθης» γράφει ὡς ἑξῆς :

«Τὸ χειρόγραφον, ὅπερ ἐδημοσιεύθη φέρει τὴν ὑπογραφὴν μόνου τοῦ ἄνακτος. Ἀρκεῖται πληρέστατα ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ εἰς τὴν συναίσθησιν ὅτι εἶνε «Ἡγεμὼν ὑπερασπιστὴς τοῦ νόμου καὶ τῆς δημοσίας τάξεως» καὶ ὡς τοιοῦτος λέγει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους — δικαστάς, ἀστυνόμους, δικηγόρους, κατηγόρους καὶ συγγραφεῖς, — ὅτι τὸ Βερολῖνον πρέπει τοῦ λοιποῦ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνηθικότητος ἐν ᾗ μέχρι τοῦδε ἐκυλίετο. Εἶνε τοῦτο μεγάλη ἐπιχείρησις· ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ μέγεθος αὐτὸ τοῦ ἔργου ὤθησε τὸν αὐτοκράτορα νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ, ἐν τῷ ἰδιάζοντι αὐτῷ τραχεῖ καὶ ἡρωϊκῷ τρόπῳ. Δυνατὸν ἐν τῇ ὁρμητικῇ αὐτοῦ φύσει νὰ μὴ εἶχε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ὑπολανθάνοντος καὶ βαθέως ἐρριζωμένου χαρακτῆρος τοῦ ἐνώπιον τοῦ προβλήματος· ἀλλ' οὐχ ἧττον τὸ Διάταγμα τοῦτο εἶνε δεῖγμα ὅσης φρονήσεως τόσης καὶ ἐξουσίας. Οὐχὶ ἄνευ λόγου ὁμιλεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ οὕτως, καί, εὐτυχῶς, οὐχὶ ἄνευ λόγου, ἐπικαλεῖται ὑπὲρ τῆς πράξεώς του τὴν συνδρομὴν «τῆς ὑγιοῦς μερίδος τοῦ λαοῦ του, ἄνευ τῆς ὁποίας», προστίθησιν, «οὐδὲν διαρκὲς ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ.»

Ἡμισυ ἑκατομμύριον πανσίδες, 100.000 ῥόδα καὶ ἑκατομμύρια ἄλλων ποικίλων ἀνθέων θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Σικάγου. Τὸ ἀνθοκομικὸν τμῆμα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς θέλει εἶσθαι εἰς τοιαύτην κλίμακα, οἵαν ὁ κόσμος ποτὲ πρότερον δὲν εἶδεν.

8

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

—

Ἡ Γύησσα Ζιδρέ.

Ἴσως παρετήρησέ τις, ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ πάντων τῶν ἀθιγγανικῶν κλάδων εἶνε Ἀσιατικά· τοιαῦτα δὲ εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐκείνων περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα. Οἱ ὀφθαλμοί των μέλανες καὶ ἀμυγδαλωτοί, ἔμπλεοι ὅμως ζοφώδους πυρός, τὰ μῆλα τῶν παρειῶν των ἐξέχοντα, ἡ κάτω σιαγὼν των ἐπίσης ἐξέχουσα, ἡ ῥὶς ὑπόγρυπος, αἱ δὲ τρίχες χονδραὶ καὶ οὖλαι, ὡς τῶν Ὑπερνειλορρύτων τῆς Αἰγύπτου. Ἔχουν πάντοτε ἀνάστημα μέτριον, ἰσχνόν, πλὴν συμμετρικώτατον, χεῖρας κιτρινωπάς, ὡς νὰ ἐκαθάριζον κάρυον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ, χροιὰν κιτρινομελαψῆ ἀπολήγουσαν πρὸς τὸ ἐλαιόχρουν καὶ ὀδόντας λαμπροτάτης λευκότητος. Ἐπὶ τοῦ ὅλου ἡ ἀπεικόνισις τῆς σατυρικῆς φυσιογνωμίας τῶν ἀνδρῶν διαδιβάζεται εἰς εὐάρεστον μελάγχρουν εἰς τινας νέας Ἀθιγγανίδας· ὑπῆρξαν μάλιστα μεταξὺ τῶν Ἀθιγγάνων τῆς Ἱσπανίας, πρὸ πάντων γυναῖκες καλλονῆς σπανιωτάτης, ῥωμαντικαὶ καὶ λίαν περιζήτητοι.

Τὸ στρατόπεδον τοῦτο διῃρεῖτο εἰς ὁμάδας ἐξ ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν πεντήκοντα οἰκογενειῶν συγκειμένων, ὑπὸ ἕνα ἀρχηγὸν καὶ ὑπὸ μίαν μ η τ έ ρ α. Ἡ ἀναγόρευσις τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῆς μητρὸς ἐγίνετο ἀφοῦ πρῶτον περιέφερον αὐτοὺς πέριξ τῆς σκηνῆς των σφοδρῶς ἐνθουσιαζόντες.

Ἐκάθηντο ἢ ἐκοιμῶντο τὸ θέρος πέριξ πυρᾶς ὑπὸ τρίποδα ἀναμμένης· ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἐκρέματο μεγάλη χύτρα, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐμαγείρευον τὸ κατὰ τὴν γλῶσσάν των φ α ρ ν ο (ὀρύζιον) ἢ τὸ κλαπὲν μ ο υ σ ν ὶ (αἶγα) καὶ ἥτις χύτρα ἐχρησίμευεν συγχρόνως καὶ ὡς σήμαντρον, ἵνα συναθροισθῶσιν ὁπότε τοῦτο ἐκρούετο. Τὸν χειμῶνα εἴτε μετεχειρίζοντο σκηνάς, εἴτε κατέφευγον εἰς ἄντρα, χαράδρας καὶ ἀείποτε ὡς τοὺς Λάπωνας ἔσκαπτον λάκκους καὶ καλύπτοντες τούτους διὰ καλάμων, χόρτων καὶ φύλλων ἀραβοσίτου, ᾠκοδόμουν τὰ πατριαρχικὰ αὐτῶν μέγαρα.

Φυλὴ ξενότροπος καὶ ἀναλλοίωτος ἄχρι τοῦ παρόντος αἰῶνος· ἂν δὲ καὶ ὁσημέραι φθίνουσα, ἐν τούτοις ὑπάρχει καὶ οὐχὶ μόνον διασώζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤδη πατῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἐξαπλοῦται εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς μεγάλης Εὐρώπης καὶ ὡς κάτοπτρον καταδεικνύει ὅτι οἱ αἰῶνες, αἱ πολιτικαὶ ἀναστατώσεις τόσον εὐκόλως δὲν ἐκριζοῦσι τὰς φυλὰς τῆς ἀνθρωπίνης καταγωγῆς.

Ἂς σημειώσωμεν ἐπίσης, ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τούτων τῶν Ἀθιγγάνων καὶ κάποιος βαθμὸς πολιτισμοῦ, διότι εὑρίσκει τις τοὺς Ἀθιγγάνους τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Πολωνίας τερπνοὺς ἀοιδοὺς καὶ ὀρχηστάς, συχνὰ δὲ καὶ ἐπιδεξίους τεχνίτας, σιδηρουργούς, βοτανολόγους, λεπτουργούς, ἱπποφορβούς, χυτροποιοὺς καὶ ἄλλων διαφόρων βαναύσων ἐπιτηδευμάτων ἐπιτηδείους.

Εἰς τὴν τροφήν των τὰ κρόμμυα (πάρμα εἰς τὴν διάλλεκτόν των) καὶ τὸ σκόρδον εἶνε τὰ ποθητότερα φαγητὰ τῆς τραπέζης των. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες καπνίζουσιν, ἡ δὲ ταμβακοθήκη εἶνε ἀχώριστος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἐγκόλπιον.

Οἱ Ἀθίγγανοι εὗρον μεγαλειτέραν ἄνεσιν ἐν Τουρκίᾳ ἢ εἰς ἄλλο τῆς Εὐρώπης μέρος. Οὐδεμίαν πρεσβεύοντες θρησκείαν, ἀλλ' ἀκολουθοῦντες τὴν συναυτιζομένην μὲ τὰ συμφέροντά των ἀπέργυον ὠφελίμως πολλὰ τῶν δεινῶν, ἅτινα οἱ ἐπίλοιποι τοῦ κατακτηθέντος λαοῦ ἐδοκίμασαν. Τοὺς μετεχειρίζοντο τωόντι οἱ πασσάδες ὡς δημίους, βασανοδότας, μουσικούς, ὀρχηστὰς καὶ διὰ νὰ κλέπτωσι τὰ τέκνα τῶν Χριστιανῶν διὰ τὰ χαρέμιά των.

Τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ἤδη εὑρισκόμεθα, ἦτο ἡ ἀρχαία Ταυλαντία τουτέστι τὰ λιβάδια τῆς τερπνῆς, εὐφόρου καὶ ἱππογόνου κοιλάδος τῆς Μουζακιᾶς ἐκτεινομένης ἐπὶ μῆκος ἑπτὰ ὡρῶν καὶ πλάτος τεσσάρων τακτικῆς πορείας τούτων τῶν ἀλητῶν, περιεχούσης πλείονα τῶν 200 χωρίων καὶ ἡνωμένης μετὰ τῆς παραλίας τῆς Μουζακιᾶς ἀπολήγουσης εἰς τὴν Ἀδριατικήν, περιοριζομένης ἀπὸ τὸν Κλενίτζαν μικρὸν χείμαρρον, τὸν Ἀῶον καὶ τὰ Σκαρπάθια ὄρη.

Παρηκολουθοῦντο ὑπὸ μεγάλων βουκολικῶν κυνῶν Τζὸυκ καλουμένων, πρωτίστων αὐτῶν φρουρῶν, καθὼς καὶ ἐξ ἄρκτων, τὰς ὁποίας ἐδίδαξαν νὰ ὀρχῶνται πρὸς ἀργυρολογίαν.

Ἀλλ' ὁποῖαι ἦσαν αἱ ἀρχαὶ τῶν φαραωνιτικῶν τούτων κτηνῶν (Τζὸυκ ελ Φιραοὺν ὡς τοὺς ἐκάλουν οἱ Τοῦρκοι), ὁποῖος ὁ χαρακτήρ των ; Ἦσαν πλάσματα ἐπικλινῆ εἰς πᾶν εἶδος αἱμοχαρεὺς κτηνωδίας. Ἐπίμονοι, φιλέκδικοι, ἀλαζόνες καὶ κακόβουλοι μὴ ἔχοντες οὔτε τῆς θρησκείας, οὔτε τῆς γλώσσης ἀλλ' οὔτε τοὺς θεσμοὺς τῆς κοινωνίας, ἵνα δαμάζωσι τὰς ἑαυτῶν ψυχικὰς ὁρμὰς ἀλλεπαλλήλως ἐστάθησαν νευρόσπαστα παντὸς εἴδους μηχανορραφήματος.

Οἵαν τοῦ πύργου τῆς Βαβυλῶνος γλῶσσαν ὁμιλοῦσιν ! λέξεις τουρκικαί, ἀραβικαί, ἑλληνικαὶ ἀνάμικτοι μετ' ἰνδικῶν φράσεων ἐκ τῆς σανσκριτικῆς, ἢ λέξεις τῆς βεγγαλικῆς, ἢ μαλαβαρικῆς προφορᾶς καὶ ἔτι ἄλλαι λογογρυφικαὶ καὶ ἰδιογνωστικαὶ ἐσχημάτιζον γλῶσσαν βραχεῖαν, ἥτις ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ κληθῇ ἡ Ἀθιγγανικὴ γλῶσσα· καθότι οἱ Ἀθίγγανοι τῆς Εὐρώπης συνήθως λαμβάνουν τὰς λέξεις των ἐκ τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων παρῳκουν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκείαν, ἂν καὶ ἐπαγγέλλονται ὅτι κατέχουσί τινα μυστικὸν καὶ ἄγνωστον πρὸς τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα δογματισμόν, πικρὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ ἐπαγγελλόμενοι οὗτοι τὴν διερμηνείαν τῶν θείων βουλῶν καὶ τὰ πράγματα τῶν ἐλευσομένων ἡμερῶν ὄχι μόνον δὲν δοξάζουσιν ἀθανασίαν ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Πλάστην οἱ πλεῖστοι δὲν πιστεύουσιν. Οὐδεὶς δὲ μέχρι τοῦδε ἐβεβαίωσεν ἀρκούντως, ἐὰν ἔχωσι θρήσκευμα καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ εἰσὶν εἰλικρινεῖς πρὸς τοῦτο.

Συζεύγνυνται ἅμα φθάσωσι τὴν ἡλικίαν τῆς γνώσεως καὶ πολλάκις δωδεκαετεῖς, ποδοπατοῦντες τοὺς θεσμοὺς καὶ τῆς στενοτέρας συγγενείας, δι' ὃ καὶ πολλάκις ὁ ἀδελφὸς γίνεται ὁ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς ἡ δὲ εὐλογία καὶ ἡ εὐχὴ ἑνὸς γέροντος ἀθιγγάνου ἀρκεῖ νὰ τοὺς συζεύξῃ, ἐνῷ πάλιν εὐκολώτατα διαζεύγνυνται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

Προχωροῦμεν ἤδη εἰς τὴν διήγησίν μας.

Μόλις ἡ βούλησις τοῦ ἀρχιαθιγγάνου ἔγεινε γνωστὴ εἰς τὴν προφυλακὴν καὶ οἱ λέβητες ἀντήχουν, τὸ σημεῖον τῆς μεταναστεύσεως. Οἱ κύνες ὑλάκτουν, αἱ πυρκαϊαὶ ἐσβέννυντο, καὶ ἕκαστος ἔρριπτεν ἐπὶ τῶν νώτων ὡς εἰς τὴν ἔξοδον τῶν Μακκαβαίων τὸν σάκκον του ἢ τὰ χάλκινα σκεύη καὶ τὰ σιδηρᾶ αὐτοῦ ἐργαλεῖα. Ἐφόρτωσαν ἐπὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἵππων τὰς σκηνάς των καὶ δὲν ἐπερίμενον εἰμὴ τὸ τελευταῖον σημεῖον, ἵνα κινήσωσι.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἓν ἕτερον ὑποκείμενον, ὅπερ εἶνε ἔτι σπουδαιότερον πρόσωπον ἐν τῇ διηγήσει ταύτῃ, ὁρμητικῶς εἰσήλασεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀρχαθιγγάνου· εἶνε δὲ τοῦτο ἡ νέα Ζιδρέ, εἰκοσαετὴς ἀθιγγανίς, μοναδικὸν κάλλος τῆς Ἠπείρου, μᾶλλον ὑψηλὴ κομψή, φέρουσα ἐπὶ τὸ ὡραιότερον καὶ ζωηρότερον ὅλα τὰ ἄνωθι χαρακτηριστικά, πλήρης ὅμως πανουργίας καὶ εὐγλωττίας, προπετὴς καὶ εἰς ἄκρον τολμηρὰ καὶ ῥιψοκίνδυνος. Οἱ ὁμόφυλοί της τυφλῶς ἐπίστευον, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς κατῴκει μυστική τις πνοή, ἥτις ἀνεφύσα ἐπὶ τῶν χειλέων της τὰς μάλα ἀλανθάστους ἀληθείας καὶ τὰ συμβάντα τῶν ἀπωτάτων τοῦ μέλλοντος ἡμερῶν. Τούτου ἕνεκεν οἱ ἀθίγγανοι εὐσεβάστως ἀπεκάλουν αὐτὴν τὸ φ ρ έ α ρ τ ῆ ς γ ν ώ σ ε ω ς. Ἡ κόρη αὕτη ἦν θυγάτηρ τοῦ ἀρχιθιγγάνου πλὴν οὐχὶ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς τοῦ τὸν Τρίκον Μπρίκον συνοδεύοντος ἀδελφοῦ της.

Συχνὰ αὕτη ἐγίνετο ἄφαντος διερχομένη τὸν καιρὸν της εἰς μακρὰς ἀπουσίας καὶ ἐπηγγέλλετο, ὅτι ἐθίου εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ὡς τῶν διαβόλων, ζιζανίων, ἢ νηρηΐδων, ἵνα προμανθάνῃ τὰς στημονόμενας κακὰς τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώπων παγίδας καὶ κάμῃ ἀκολούθως ἀνάλογον χρῆσιν τούτων.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἀπουσία της ἦτο μακροτέρα πάσης ἄλλης. Εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ ἓξ μηνῶν καὶ οὐδεὶς ἐγνώριζεν ἂν ἔζῃ ἢ ἀπέθανεν.

Εἰσελθοῦσα ὁρμητικὴ ὡς ὁ ἄνεμος, χωρὶς νὰ δείξῃ θυγατρικὸν φίλτρον διὰ τὴν ἀπουσίαν της ῥιπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της, ἐστάθη διὰ μιᾶς καὶ ἐθεώρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸν Τρίκον, εἶτα μετὰ πικρᾶς εἰρωνείας εἶπεν.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, πατέρα μου ἦλθεν ἐδῶ ;

— Τοῦ ἔκλεψαν τὴν κόρην του καὶ ἦλθε νὰ μάθῃ ποῦ εὑρίσκεται.

— Τὴν κόρην του ! ... ποίαν ; τὴν Χέϊθα ; εἶνε γνησία κόρη σου ἡ Χέϊθα, μεταπράτα τῆς πτωχολογιᾶς ; προπετῶς ἠρώτησε, καὶ στηλώσασα τοὺς ἀμυγδαλωτοὺς ὀφθαλμούς της ἐπ' αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐξήρχοντο σπινθῆρες πυρὸς καὶ βέλη κεραυνοῦ, τὸν ἐθεώρει.

— Μάλιστα ἐψέλλισεν οὗτος· θορυβηθεὶς ἔκπληκτος, καταπληχθεὶς ἐνταῦθα ὑπ' ἀνεκφράστου φόβου εἰς τοιαύτην ἐρώτησιν, ὡς νὰ ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτοῦ ἀστυνομικὸς φύλαξ.

— Ψεύδεσαι ... καὶ εἰς ἐμὲ ζητεῖς νὰ κρυφθῇς ;

— Εἶνε ἡ κόρη μου ... τὸ παιδί μου ... τὴν ἀνέθρεψα ἀπὸ μικρὸν παιδί...

— Καὶ εἶνε δώδεκα ἔτη μέχρι σήμερον ἀφ' ὅτου τὴν στεροῦνται οἱ γονεῖς της ... Τὸ Δέλβινον ὁλόκληρον εἶνε εἰς πένθος διὰ τὴν νέαν ταύτην.

— Ἀααα ! Ζιδρέ ... ἔκραξε θορυβηθεὶς οὗτος ὑψῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀφίνων φωνὴν διάτορον ... πῶς τὰ ἠξεύρεις ; ...

— Ἠξεύρω καὶ ἄλλο πλέον πολύτιμον ἀπόκρυφόν σου, προσέθεσεν ἡ νέα ἀθιγγανὶς ἐκβάλουσα καγχαστικὸν γέλωτα ... Τί ἔγεινε τὸ διαμαντένιον σπαθὶ τοῦ πασσᾶ τοῦ Δουβλίνου ; τοῦ Καπλὰν πασσᾶ λέγω.

— Ὤ ... μὴν ὁμιλήσῃς περισσότερον ... σὲ ὁρκίζω... στάσου ! ... κλεῖσε τὸ στόμα σου Ζιδρέ ...

— Πῶς νὰ μὴν ὁμιλῶ, ψευδογιακοῦμι ; ... ἀλλὰ σὺ πατέρα μου τῶν προφητειῶν διδάσκαλε, μετὰ σοβαροῦ τρόπου στρέψασα ἡ Ζεδρὲ ἀπετάθη πρὸς τὸν ἀρχαθίγγανον, σὺ δὲν ἐφρόντισες νὰ πληροφορηθῇς περὶ τούτου τοῦ ὑπηκόου σου ;

— Ἡ πρόγνωσίς μου δὲν ἐστράφη εἰμὴ μόνον ἀπόψε ἐπὶ τούτου, καὶ ἤδη, ὦ κόρη, ἤρχισα ν' ἀνακαλύπτω ὅτι εἶνε ἐκ τῶν τῆς φυλῆς μας ... ὅτι εἶνε ὁ Μπισμάκος.

— Τὸ ἀρνεῖσαι Μπισμάκε ; ... δὲν εἶσαι σὺ ὁ ἴδιος ὁ Μπισμάκος ; πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ὠνομάζεσο Μπισμάκος καὶ δὲν μᾶς παρηκολούθεις παντοῦ ; δὲν ἦσο τότε ὁ καλλίτερος γανωτὴς τῶν τεντζερέδων, ὁ καλλίτερος ἐπισκευαστὴς τῶν σινιῶν τῶν ταψιῶν καὶ ἐβρικίων ;.. τώρα ἔχεις πλοῦτη πολλά, ἤλλαξας τ' ὄνομά σου καὶ προσποιεῖσαι τὸν χριστιανόν, ἐνῷ οὔτε χριστιανὸς εἶσαι οὔτε μουσουλμάνος. Ἐγὼ ὅμως σ' ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ τὸν καιρόν, ὅπου ἤμην πέντε μόνον ἐτῶν κοράσιον ... καὶ σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ σιδερωμένον μέτωπόν σου, ἀπὸ τὰς κεκαυμένας ὀφρῦς σου.

Ὑπόκεισαι εἰς τοὺς νόμους τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κοινοκτημοσύνης μας, πομπωδῶς εἶπεν ὁ πατήρ. Τώρα καὶ ἐγὼ σ' ἐνθυμοῦμαι, προσέθεσε ταράττων βραδέως τὴν κεφαλήν του. Σὲ διατάττω λοιπὸν νὰ φέρῃς ὅ,τι ἔχεις, ὅπως μοιρασθῇ εἰς ἴσα μ ρίδια, καὶ νὰ μένῃς παρ' ἡμῖν, ἄλλως θὰ ὑποφέρῃς τὴν ποινήν, ἣν ὁ νόμος ἐπιβάλλει πρὸς τοὺς ἀποστάτας, νὰ καῇς δηλαδὴ ζωντανός.

— Ὄχι ! ἡ καλλιτέρα ποινὴ διὰ τοῦτον εἶνε νὰ τὸν παραδώσωμεν εἰς τὸν Καπλὰν πασσᾶ τοῦ Δελβίνου. Ἐνθυμεῖσαι τὰς ἀκάνθας, ὅπου ἐθύθισεν εἰς τοὺς ὄνυχάς σου ; εἶπεν ἡ Ζιδρὲ σκληροκαρδίως.

— Ὅτι ἔχω τὸ ἔχω ἐπάνω μου.... λάβετέ το καὶ μένω μεθ' ὑμῶν.... ἀλλὰ βοηθήσατέ με νὰ ξαναλάβω τὴν κόρην μου, θὰ εἶνε μέγας πλοῦτος δι' ὅλους μας ἀπεκρίθη οὗτος τεθορυβημένος πλὴν μετὰ σταθερότητος ῥίπτων ἐν ταυτῷ καὶ τὸν ἕτερον σάκκον τῶν φλωρίων του εἰς τοὺς πόδας τῆς νέας.

Ἡ Ζιδρὲ ἔλαβε τὸ χρηματόδεμα καὶ τὸ ἐνεχείρησε εἰς τὸν πατέρα της λέγουσα ὑψηλῇ τῇ φωνῇ.

— Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει ἀμέτρητα· ἂν συλλάβωμεν τὴν Χέϊθα ἢ πρέπει νὰ μᾶς μετρήσῃ ὅσα τοῦ ζητήσωμεν ἢ ἐγὼ γνωρίζω εἰς ποῖον μέρος εἶνε οἱ γονεῖς της καὶ τότε κερδίζομεν περισσότερα..... τότε ποῦ εὑρίσκεται ἡ ζωή σου ἄθλιε Μπισμάκε !

Εἰς τὴν ὁμιλίαν ταύτην οἱ μήνιγγες τοῦ Τρίκου ἐσφοδροκτύπησαν, τὸ αἷμα ἀνέβη μέχρι τῶν κορῶν τῶν ὀφθαλμῶν του, ὁ φόβος παρήρχετο καὶ ἐπέστρεφε μεγαλείτερος εἰς τὴν καρδίαν του· ἠκόνησε φοβερὸν βλέμμα πρὸς τὴν ἐνώπιόν του Πυθίαν, ἦτο ἕτοιμος νὰ πέσῃ εἰς τοὺς πόδας της καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

— Ἡ Χέϊθα, ἐτονθόρυσεν, ἀνήκει εἰς τὸν ἀδελφόν σου . . . τὴν ὑπεσχέθην πρὸς τὸν Ζάκον (ἦτο τ' ὄνομά του).

— Πῶς ! τὸ πρόσωπον τὸ ἰδικόν σου ἀδελφὲ θὰ νυμφευθῇ τὴν Χέϊθα ; τὸ εἶδες διόλου εἰς κανένα γανωμένον ταψί ;... ἀνέγνωσας εἰς τοῦτο, πτωχέ μου ἀδελφέ, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν καταγωγήν σου ;... γνωρίζεις τίνος θυγάτηρ εἶνε ; εἰρωνικῶς καὶ σαρδώνιον γέλωτα ἀφήσασα εἶπεν ἡ Ζιδρέ.

— Δὲν πρόκειται περὶ ἡλικίας, διότι αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν νέον ὡς τὴν ἡμέραν, ὅπου σὺ ἡ νεωτέρα μου κατὰ εἴκοσι δύο ἔτη ἐγεννήθης.... διὰ τὴν καταγωγήν ; εἶμαι υἱὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀθιγγάνων καὶ ἀδελφὸς σοῦ τῆς περιφημοτέρας γοήσσης, ἀπεκρίθη οὗτος ὑπερηφάνως καὶ μετ' ἀκλονήτου συνάμα ἀποφάσεως.

— Καϋμένε Ζάκο, ὁμιλεῖς μὲ τόσην πεποίθησιν, εἶπεν αὕτη λαμβάνουσα τὴν χεῖρά του, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς μεγαλειτέρας εὐδαιμονίας σου· πλὴν δὲν γνωρίζεις ὅτι ἡ μυστικὴ πνοὴ τῆς καρδίας μου λέγει ὅτι. «Ἡ Χέϊθα θὰ εἶνε τοῦ ἀδελφοῦ μου ἡ ζωντανὴ κόλασις».

— Ἀδιάφορον... ὅ,τι γείνῃ ἂς γείνῃ, ὁ Τρίκος μὲ τὴν ὑπεσχέθη, καὶ ἄν, ὡς ἐλπίζω, πρὶν προφθάσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Πολλίνας τὴν ἁρπάσωμεν θὰ τὴν νυμφευθῶ ἀμέσως. ἀπόψε... καὶ ὁρκίζομαι εἰς τὴν μητέρα ὅπου μ' ἐγέννησεν, ὅτι οὔτε σύ, οὔτε οἱ δαίμονές σου, μὲ τοὺς ὁποίους πρὸ ἓξ μηνῶν συναναστρέφεσαι, θὰ τολμήσωσι νὰ μοῦ τὴν ἁρπάσωσιν.

(Ἀκολουθεῖ).

8

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Μία κτηνώδης κατάκτησις.

Ὁ κ. Κουζινὼ ἦτο πλούσιος ἀδαμαντοπώλης τῶν Παρισίων, ἀνὴρ εὐφυὴς καὶ φίλος τοῦ κ. Λουΐ-Μπλὰν καὶ Λεδροῦ-Ρολλὲν ἐξορίστου τότε ἐν Λονδίνῳ. Τοὺς ἐπιφανεῖς τούτους δημοκρατικοὺς εἶχε προσκεκλημένους τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπως προγευματίσωσι παρ' αὐτῷ. Παρεκάλεσε λοιπὸν τὸν κ. Σκοπελίδην, ὅπως τιμήσῃ αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ γνωρισθῇ μετὰ τῶν εἰρημένων κυρίων. Ὁ ἥρως ἡμῶν συντόμως εὑρέθη εἰς τὸ στοιχεῖον του. Ἦτο ἐχθρὸς ἄσπονδος τῶν τυραννικῶν ἰδεῶν συνεφώνει λοιπὸν κατὰ πάντα μετὰ τῶν δύο ἐπισήμων δημοκρατικῶν, οἵτινες πολὺ ἐθαύμαζον τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος γνώσεις του, τὴν εὐγλωττίαν του, καὶ τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματά του.

Τὴν 4ην ὥραν Μ. Μ. ἐξῆλθον εἰς τὸν περίπατον ὁμοῦ οἱ τέσσαρες, ὁ δὲ ὁμογενὴς ἡμῶν δὲν διεχωρίσθη αὐτῶν ἢ ἐγγὺς τῆς θύρας τοῦ κ. Ἀμβροσίου, πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς προσδιορισθείσης ὥρας τοῦ γεύματος, ζητήσας παρ' αὐτῶν τὴν ἄδειαν νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν φιλίαν των.

Ἀνοίξας ὁ ὑπηρέτης τοῦ κ. Ἀμβροσίου τὴν θύραν, ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ περιποιήσεων ἐξιδιασμένων. Ἐζήτει νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ διὰ τὰς ἀτόπους ὑποψίας του τῆς πρώτης ἐπισκέψεως. Παρέλαβε τὸν πῖλον ἐκ τῶν χειρῶν του, καὶ ὡς θηρευτικὸς κύων σύρων τὴν κέρκον, ἀνέβαινε πρῶτος τὴν κλίμακα ἵνα ἀπαγγείλῃ τὸ ὄνομα «ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης».

Ὁ ἀμφιτρύων ἐπαρουσίασεν αὐτὸν πρὸς τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου, κυρίαν ὑπερβᾶσαν ἤδη πρό τινος χρόνου τὸν μεσημβρινὸν αὐτῆς.

— Σᾶς παρακαλῶ μίστερ Σκοπελίδη, νά μου συχωρέσετε ποῦ δὲν 'μπόρεσα προψὲς νὰ σᾶς δεχτῶ, γιατὶ ἔχουμε τόσους ἀδεντουριέρους ἀπὸ τοὺς δικούς μας, ποῦρχονται καθημερὶς στὴ Λόντρα καὶ μᾶς φορτόνουνται.... Ναύταις, ἀξιωματικοί, κολονέλοι, κάθε λογῆς ἄνθρωποι, ὅπου πρέπει τινὰς νὰ γίνεται πολλὰ προσεκτικὸς ποιοὺς δέχεται. Καὶ 'γὼ τόχω πάντοτε σύστεμα πρὶν ἀρωτήσω τὸν σινιὸρ Ἀμπρουζάκη ποιὸς εἶνε τοῦτος δανὰ καὶ ποιὸς ἐκεῖνος, νὰ μὴ δέχουμαι κανένα.... χαίρω ποῦ γνωρίζω σας σήμερα μίστερ Σκοπελίδη.... Τί κάνετε εἶστε καλά;

Τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνὶς ὀρέγουσα τὴν χεῖρά της προέφερε μετὰ πλείστης ἀφελείας, ὡς γνήσιον τέκνον τῆς φύσεως, πρώτην ἤδη φορὰν ἀποδημοῦν ἐκ τῶν μαστιχοχωρίων τῆς νήσου τῶν πορτοκαλεώνων.

— Πῶς φαίνεταί σας, μίστερ Σκοπελίδη, ὁ καιρὸς τῆς Λόντρας μας;.... σήμερα εἶνε ἀπὸ ταῖς ἀληθιναῖς καλοκαιριναῖς μέραις, προσέθηκε πρὶν δώσῃ καιρὸν εἰς τὸν ἥρωά μας νὰ χωνεύσῃ τὰς προηγουμένας φράσεις.

— Λαμπρὸς καιρὸς τῷ ὄντι... δὲν ἐπερίμενα τοιοῦτον λαμπρὸν κλίμα ἐν Λονδίνῳ, κυρία μου, εἶπεν ὁ νέος Ἕλλην, ὅστις ἔτι ἵστατο ἐμβρόντητος εἰς τὰς ἀφελεῖς λέξεις τῆς κ. Ἀμβροσίου.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐλθὼν ἐνταῦθα προητοιμασμένος μεθ' ὅλων τῶν ἀναγκαίων τῆς πολιορκίας ἵνα ποιήσηται χρῆσιν αὐτῶν κατὰ τοῦ κ. Ἀμβροσίου πρὸς πόρθησιν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων λιρῶν του, εὗρεν ὅτι ὤφειλεν ἀμέσως ν' ἀλλάξῃ τακτικήν, καθότι αἴφνης παρουσιάσθη πρώτη ὡς πολύταφρον ὀχυρὸν πολύγωνον ἡ κυρία Ἀμβροσίου.

Προσποιηθεὶς ὅτι δὲν ἐνόησε τοὺς πρὸ μικροῦ λόγους της, ἔδωσεν ἀπαντήσεις συμφώνους μὲ τὰ φρονήματα αὐτῆς· ἤρξατο νὰ σπουδάζῃ καὶ θωπεύῃ πᾶσαν ἀδυναμίαν αὐτῆς, ἣν ἀνεκάλυπτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνδιαλέξεώς των. Ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἀνεμιγνύετο μικρόν τι εἰς τὴν συνομιλίαν, πλὴν ἐφαίνετο τερπόμενος εἰς τοῦ κ. Πατρόκλου τὴν γλαφυρὰν γλῶσσαν καὶ εὐγλωττίαν. Τὸ θέμα βεβαίως ἦτο τὰ Ἀθηναϊκά.

Μετ' οὐ πολὺ εἰσέρχεται εἷς ἀδελφὸς τῆς κυρίας Ἀμβροσίου, εἷς ἀνεψιός, μία θυγάτηρ καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἕτεροι ὁμογενεῖς μετὰ τῶν συζύγων των. Οὗτοι ἦσαν πρό τινος χρόνου συνηθροισμέναι εἰς ἕτερον θάλαμον χαρτοπαίζοντες. Ἤδη τῆς ὥρας τοῦ γεύματος ἐγγιζούσης ἦλθον ἐν τῇ μεγάλῃ παστάδι τῆς ὑποδοχῆς.

Ὅπερ ἐνεποίησεν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ κ. Πατρόκλου ἦτο, ὅτι μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων δὲν ἦτο οὔτε εἷς Ἄγγλος, οὔτε εἷς λόρδος, οὔτε μία λαίδη, οὔτε κἂν εἷς τραπεζίτης Ἄγγλος. Ἐπὶ τέλους συνῳκειώθη μὲ τὴν περίστασιν ἀναμνησθεὶς ὅτι, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος, τὸ γεῦμα ἦτο σὰν φασὸν

— Καλλίτερα, θὰ ἔχω τὸν καιρὸν νὰ ὁμιλήσω ἐκτενέστερον ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν μετὰ τοῦ κ. Ἀμβροσίου, νὰ τοῦ δείξω τὰς ἐπιστολὰς τῶν ἐπισήμων ὁπλαρχηγῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες μὲ ἐξαποστέλλουν διενοήθη καὶ ἔγεινεν εὐθυμότερος.

Προσωπογραφίας ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δίδομεν, ἀλλ' οὔτε περιγραφὰς ἐπίπλων, σκευῶν καὶ καλλιτεχνημάτων τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀμβροσίου, οὔτε περιγράφομεν τοὺς χαρακτῆρας πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ἐγκαταλιμπάνοντες διαρρήδην νὰ ἴδωσιν οἱ ἴδιοι τὰ πάντα ὀφθαλμοφανῶς. Δὲν γράφομεν μυθιστορίαν, ἀλλ' ἀντιγράφομεν κοινότητα καὶ θέλομεν ἀντιγράψει ὅπως εὑρίσκομεν αὐτήν, ἄνευ ὑπερβολῶν, ἄνευ ποιήσεως, ἄνευ περιττῶν χρωμάτων. Ἀντιγράφομεν, λέγομεν, κοινότητα, ἥτις οὐδεμίαν ἔχουσα σημασίαν πολιτικὴν ἐντὸς τοῦ μεγάλου Κράτους τῆς Ἀγγλίας, διεκύβευσεν ἐν τῇ ἀμαθείᾳ της καὶ ἀκαταλλήλῳ χρήσει τοῦ πατριωτισμοῦ της — διότι τοιοῦτον ἀληθῶς δὲν ὑστερεῖτο — διεκύβευσε τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς ἰδίας ἐπιγνώσεώς της. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων εὑρίσκετο ὁ κύριος Σαλαμουράκης μετὰ τῆς κυρίας Σαλαμουράκη καὶ τοῦ υἱοῦ του Πρήτη-Κόκκη (ὡραίου παπαγάλου), ὡς συνήθως ἐπωνομάζετο παρὰ τῶν ἑταίρων τοῦ Λονδίνου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διήρχετο τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του.

— Εἴδετενε κυρία Σαλαμουράκαινα, τί καπέλο παράξενο φοροῦσε σήμερα 'στὴν ἐκκλησιὰ ἡ μίσσες Ἀλεξαντρίνα Κλωστήδενα; Νεραντζιαῖς κορδέλαις, μὲ κόκκινα πούλουδα καὶ ἕνα φτερὸ ἄσπρο... Χαρὰ στὸ γοῦστο της!

Καὶ ἔπειτα μία μανταλέτα ἀπὸ βελοῦδο πράσινο μὲ ἄσπρη νταντέλλα καὶ ρόμπα καφεραγκιά... Πῶς 'μποροῦνε καὶ 'ταιρειάζουν ὅλα τοῦτα τὰ κολόρια σὲ μιὰ παχειὰ γυναῖκα; Ταῦτα εἶπεν Ἑλληνὶς εἰκοσαέτις ἀνατραφεῖσα ἐν Λονδίνῳ, ἣν ὀνομάζομεν Νακράτην, θυγάτηρ δὲ μιᾶς τῶν προσκεκλημένων.

— Ὅτι καὶ ἂν φορέσῃ ἡ ἄπιστη τὴν πιάνει..... πάντα ὤμορφη ἂν καὶ περασμένη.... Ἀλήθεια, εἴδετενε, μισὲ Γιάννη, πῶς ὁ ἄντρας της ἦτο πολὺ συλλογισμένος σὲ ὅληνε τὴ λειτουργεία;... Οὔτ' ἔστρεφε τὰ μάτια του ἀπ' τοῦ ἁγίου βῆμα τὴν πόρτα, εἶπεν ἡ κυρία Σαλαμουράκαινα.

— Ἔπρεπε νἆνε χαρούμενος· τούτη τὴν ἑβδομάδα ἐκάμανε, λέγουσι, καλαῖς δουλειαῖς... Πούλησε ἕνα σωρὸ σιτάρια τοῦ Δούναβη, ποῦ πρέπει νὰ τοῦ ἄφηκαν δύο καὶ τρία σελίνια τὴν κουαρτάρα, εἶπεν ὁ υἱὸς τῆς κυρίας Σαλαμουράκη.

— Μὴ βλέπετε σινιὸρ Ἀμβρουζάκη τί τοὺς ἀφίνει ἡ κουαρτάρα, ἀλλὰ τί ζημίαις ἔχει τόσον καιρὸ στὸ Δούναβη, λαβὼν τὸν λόγον ὁ κύριος Σαλαμουράκης ἀπετάθη πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην. Πρέπει νὰ ἄρπαξε παλουκιὰ ἀπὸ ἐκείνην τὴν μεγάλη πούλησῃ τῶν τριάντα χιλιάδων κοαρτάρωνε τὰ καλαμπόκια, ποῦ πούλησε τὸν περασμένο μῆνα στὰ εἰκοσιὲξ σελήνια ποῦ θὰ τοῦ ράγισε τὰ κόκκαλα.

— Τοὐλάχιστον θὰ ζημιώθηκε δέκα χιλιάδες λίρες, εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος σείων λυπηρῶς τὴν κεφαλήν του.

— Δέκα χιλιάδες λίρες!.... Εἶνε σχεδὸν τριακόσιαι χιλιάδες δραχμαί! ἔκραξεν ἔκθαμβος ὁ κ. Πάτροκλος.

— Ἐδῶ 'στὴ Λόντρα δέκα χιλιάδες λίρες εἶνε τίποτες Μίστερ Σκοπελίδη νὰ ταῖς χάσῃς καὶ νὰ ταῖς ξοδιάσῃς σ' ἕνα μῆνα μέσα .... Εὑρίσκουνται παιδιὰ μίστερ Σκοπελίδη ἐδωδανὰ νεώτερα ἀπὸ μένα, ποῦ ταῖς 'ξοδεύουσι καὶ οἱ πατέραδές των θέλουσι καὶ δὲ θέλουσι τῆς πλερώνουν γιατὶ εἶνε μόνο μιὰ πρέζα ταμπάκος γιὰ τὸν πατέρατονε, εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ κ. Σαλαμουράκη, θεωρῶν κατὰ πρόσωπον αἰνιγματωδῶς τὴν μητέρα του ὡς νὰ ἐπενθύμιζε πρὸς αὐτὴν ποῖος πατὴρ ἐπλήρωσεν οὕτω τὰ χρέη τοῦ υἱοῦ του.

Ἡ μήτηρ ἐθεώρει μετ' ἀστραπτούσης χαρᾶς τὸν υἱόν της, θαυμάζουσα τὴν εὐφυΐαν του, ἢ ἐν τῇ μητρικῇ στοργῇ αὐτῆς συγγιγνώσκουσα τὰς τοιαύτας σπαταλικὰς ἰδέας.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης, ἀγνοῶν τί ἐστὶ Πρήτη-Κόκκη, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν.

— Ἐὰν ἤρχεσθε εἰς Ἀθήνας, κύριε Πρήτη-Κόκκη, οἱοσδήποτε ὑμῶν τῶν μεγαλεμπόρων καὶ ἐξοδεύετε δέκα χιλιάδας λίρας ἐτησίως μὲ τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας βεβαίως ἀπεκτήσατε ζῶντες τοσαῦτα ἔτη ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τούτῳ κόσμῳ, ἠδύνασθε ῥαδίως νὰ γίνητε βουλευτὴς καὶ ὑπουργός· κάμετε δὲ συγχρόνως ἄπειρα καλὰ εἰς τὸν ἐκεῖ λαόν.

— Ἀμ' νἄρθω στὰς Ἀθήνας μόνο γιὰ νὰ ξοδεύγω χωρὶς νὰ βγάζω τίποτες!.... Ἔπειτα ὑπουργὸς καὶ πρωτοϋπουργὸς μπορεῖ νἆνε μεγάλο πρᾶγμα γιὰ ταῖς Ἀθήναισας, μὰ ὅποιος κατοικάει 'στὴ Λόντρα μέσα, κάλλια ἔχει νἆνε γραμματικὰς στὴ Λόντρα παρὰ ὑπουργὸς σταῖς Ἀθήναισας.

Ταῦτα εἶπεν ὁ Πρήτη-Κόκκης βυθίζων ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας εἰς τοὺς θύλακας τοῦ πανταλονίου του, θέτων τὰ ὀπίσθια ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἐπισκιάζων τὰς λαμπρὰς αὐτῆς φλόγας, ὑψωνόμενος δὲ καὶ καταπίπτων ἐπανειλημμένως ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δύο ποδῶν του, ἐπόππιζε τὰ χείλη κυνικῶς ζητῶν ν' ἀναδειχθῇ εἰς τὸ μέγεθος ἀνώτερος πάντων τῶν παρευρισκομένων.

Ὁ πατὴρ ἐ κ α μ ά ρ ω ν ε αὐτόν, διότι ἠρέσκετο πολὺ ν' ἀκούῃ διασυρόμενα πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι, ὅταν ἐσυγκρίνοντο μετ' ἐκείνων τῆς Ἀγγλίας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐφρόνουν ἐν τῇ ταπεινῇ ἀνατροφῇ των, ὅτι κατοικοῦντες τὴν Ἀγγλίαν, ἰδίως δὲ τὸ Λονδῖνον ἔχαιρον ὑπεροχὴν καὶ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον εὐπαιδεύτου Ἕλληνος τῶν ἄλλων μερῶν τῆς γῆς.

Ὁ περιηγητὴς ἡμῶν ἐγγίχθη εἰς τὰ μᾶλλον εὐτρωτα· πλὴν ἰδὼν τὴν γενικὴν σιγὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Πρήτη-Κόκκη, ἴσην μὲ ἐπιδοκιμασίαν, προσεποιήθη ὅτι δὲν προσεβλήθη καὶ εἶπε μετὰ ῥαθυμίας.

— Ὄχι δά.... ὄχι δά, δὲν εἶνε τόσον ἀξιοκαταφρόνητοι αἱ Ἀθῆναι μας.... ἄλλως δὲ εἷς ὑπουργὸς εἶνε πάντοτε ὑπουργός.... Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου εἶπε.

— Ἐπικαλοῦμαι τῆς ἐπικουρίας ἡμῶν, κυρία Ἀμβροσίου.

— Καὶ πῶς ἐπήγαινε ὁ τζόγος σας ἀπόψε μου χθὲς τὸ βραδυνό; ἐχάσατε ἢ ἐκερδήσατε;

Τοὺς λόγους τούτους προέφερε διακόψας τὸν Ἕλληνα τμηματάρχην καὶ βουλευτὴν ὁ ἀνεψιὸς τῆς κυρίας Ἀμβροσίου, νέος εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν, ὠχρός, φαιός, μᾶλλον, εὐειδής, ἀναστήματος μετρίου, ὁμιλῶν ἐξιδιασμένως τὴν γαλλικήν, ἀλλὰ μὲ Λαγκεδοτιανὴν προφοράν, καθότι ἐγεννήθη ἀνετράφη καὶ ἠνδρώθη ἐν Μασσαλίᾳ.

Ἡ κυρία Ἀμβροσίου, ἥτις εἴτε διότι δὲν ἐνόησε τὴν λέξιν ἐπικουρία, εἴτε δὲν εὐχαριστήθη εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς συμμαχίας τοῦ κ. Πατρόκλου, ὑψηλοφώνως γελῶσα, ἂν καὶ βεβιασμένως, εἶπε·

— Ἔχασα πενήντα λίρες· ἡ μὶς Νακράτη εἰκοσιδύο, ὁ μισὲ Παντελάκης ἐκέρδησεν ἑβδομῆντα, καὶ ὁ σινιὸρ Ἀμβρουζάκης ἔχασε καμμιὰ εἰκοσιπενταριά.

Ἡ ὁμιλία ἐνταῦθα λαβοῦσα νέαν στροφὴν ἀπερροφήθη ὁλόκληρος ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ χαρτοπαιγνίου τῆς χθὲς ἑσπέρας, θέματος οὐδὲν ἕτερον ἐνδιαφέρον ἔχοντος διὰ τὸν κ. Πάτροκλον, ἢ ὅτι ἡ προσοχή του ἐφειλκύσθη ἐπὶ τοῦ διακόψαντος τόσον ἀποτόμως νέου, ὅστις ἦτο καὶ ἡ ψυχὴ τῆς τετριμμένης ταύτης συνδιαλέξεως τῶν χαρτίων.

Αἴφνης ἐν τῇ καρδίᾳ του ᾐσθάνθη ἀκουσίαν ἀπέχθειαν καὶ ζηλοτυπίαν, ξένον καὶ ἄγνωστον αἴσθημα δι' αὐτόν. Ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὅτι ὁ τὴν ἐπαρχιακὴν τῆς Μασσαλίας προφορὰν γαλλίζων νέος δὲν ἦτο ξένος, ἀλλ' ἀρχαῖος μισητὸς πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπος. Προσήγγισε τὸν κ. Ἀμβρόσιον καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἄλλοι οὕτω συνδιελέγοντο καὶ ἠρώτησε τὸ ὄνομά του.

— Εἶνε ὁ ἀνεψιός μου μουσιοῦ Μανουέλος Ἀμβρόσιος.... Ἐκείνη ἡ νέα εἶνε ἡ γυναῖκά του.... Παντρεύτηκανε πρὸ πέντε μῆνες.... Θέλετε νὰ σᾶς ἰντροντουΐρω; .... Μουσιοῦ Μανουέλο, Μουσιοῦ Μανουέλο! ποιῶν διὰ τοῦ δακτύλου του προσκλητικὸν σημεῖον ἔκραξεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος τὸν ἀνεψιόν του.

Δὲν εἶχε συνέλθει ἐκ τοῦ σάλου, ὃν ᾐσθάνθη ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀκούσας ὅτι ὁ νέος οὗτος ἦτο ὁ περὶ οὗ ἡ Κόμησσα Λασχατὼ ἠρεύνα χθὲς μετὰ τοσαύτης ζέσεως, ὅταν ὁ κ. Μανουέλος Ἀμβροσίου προσήγγισε τὸν θεῖόν του.

— Μανουέλο, ὁ μίστερ Πάτροκλος Σκοπελίδης ἀπ' τὴν Ἑλλάδα..... Μουσιοῦ Πάτροκλε Σκοπελίδη, ὁ μουσιοῦ Μανουὲλ ὁ ἀνεψιός μου, εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

Ἐκάμφθησαν ἀμφότεροι τὰ σώματα καὶ ἔδωσαν τὰς χεῖρας. Συνδιελέχθησαν μικρόν, ὅταν ὁ ὑπηρέτης εἰσελθὼν ἔκραξε τὴν στερεότυπον αὐτοῦ φράσιν dinnez is ready (τὸ γεῦμα εἶνε ἕτοιμον).

Ἡ κυρία Ἀμβροσίου προσδιώρισε τότε πρὸς ἕκαστον τῶν κυρίων εἰς τίνα ἐκ τῶν κυριῶν ὤφειλε νὰ δώσῃ τὸν βραχίονα. Αὕτη δὲ διαπεράσασα τὸν ψελλιοφόρον ἰδικόν της εἰς τὸν τοῦ κ. Σκοπελίδου, ὅπερ ἐδείκνυεν ὅτι τὸ γεῦμα ἐδίδετο διὰ τοῦτον, τεθεῖσα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ζυγοῦ, τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ κάτω πάτωμα ὅπου ἦτο ἡ λαμπρὰ παστὰς τοῦ γεύματος.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ταχύνους εἰς τὰ τοιαῦτα, ἐνεφορεῖτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκ δύο ἀτιφάσεων· πρῶτον ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἀντὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸν Μανουὲλ εἰς αὐτόν, παρουσίασεν αὐτὸν πρὸς τὸν κ. Μανουέλ, ὅπερ ἐδείκνυεν, ὅτι ἐν τῇ ἰδέᾳ τοῦ κ. Ἀμβροσίου ὁ κ. Μανουὴλ ὁ ἔμπορος ἐθεωρεῖτο ἀνώτερος ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ποῦ ἠδύνατο νὰ διέλθῃ ἐκ τῆς διανοίας τοῦ ἥρωος ἡμῶν, ὅτι τοῦτο δὲν ἐγίνετο σκοπίμως, ἀλλ' ἐξ ἀμαθείας, πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἄνθρωποι κατοικοῦντες πρὸ τόσων ἐτῶν ἐν Λονδίνῳ, ἠγνόουν τοὺς ἁπλουστάτους τούτους τύπους τῆς ἐθιμοταξίας, ἐνῷ οὗτος καθὼς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι τῶν κυρίων Ἀθηναίων ἐδίψων τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ μεγάλοι οὗτοι πατριῶται ἤθελον ἐπανακάμψει εἰς Ἀθήνας ὅπως διδάξωσι τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης τὸν πολιτισμόν; Δεύτερον, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ, πῶς ἡ κυρία Ἀμβροσίου διεπέρασε τὸν βραχίονά της εἰς τὸν ἰδικόν του χαρίεντως καὶ ὀρταλίζουσα καὶ μετὰ τοιούτου θάρρους, ὡς νὰ ἐσήμαινεν ὅτι δὲν τὸν ἐξελάμβανεν ὡς ἄνδρα μεγάλης ἐπισημότητος. Ἢ τὸ πρῶτον εἶνε λάθος, διενοεῖτο, ἢ τὸ δεύτερον, εἶνε σὰν φασὸν ὡς τὸ γεῦμα. Πρέπει καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις νὰ ὑπάρχῃ ἔννοιά τις, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ πληροφορηθῶ.

8

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ὁ Διάβολος ἐξηγεῖ διὰ ποίους λόγους καὶ τίνας αἰτίας ἔχει τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς πλείστας ἐκκλησίας, διαρκείᾳ τῆς λειτουργίας ἢ τοῦ ἑσπερινοῦ.

(Συνέχεια)

Ἀκούσατε λοιπόν, ὁ ὡραῖος οὗτος πνευματικὸς εἶνε καὶ ἔγγαμος. Ἔχει μίαν παπαδιὰν λεπτήν, φιλήσυχον, φαινομένην φιλάθεονον, ἣν νομίζει τῆς ὑπερτάτης ἀρετῆς καὶ ἐμπιστοσύνης σύζυγον, μολονότι ψυχροτάτην ἐν τῇ κλίνῃ καὶ ἀποστρεφομένην τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων της καλοῦσα αὐτὰ κτηνώδη.

Τοιαύτη εἶνε ἡ πλοκὴ τοῦ πρώτου ἀποκρύφου τοῦ φιλαργύρου. Τὸ δεύτερον εἶνε, ὁ φιλάργυρος ἐξωμολογήθη ἔντρομος τινὰ λεπτὰ πρὸ τοῦ θανάτου του ὅτι εἰς προσδιωρισμένον μέρος ἔχει τεθαμμένην κολοσσιαίαν περιουσίαν ὡς καὶ τὴν διαθήκην του. Διὰ τῆς διαθήκης ἐγκαταλείπει μέγα μέρος τῆς περιουσίας του πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ξυλουργοῦ ἤτοι πρὸς τὸν γνήσιον υἱόν του, τὸν ὁποῖον ἔχει εἴς τινα σχολὴν ἐκπαιδευόμενον, ἐπίσης ἐγκαταλείπει μέγα μέρος πρὸς τὸν νομιζόμενον υἱόν του ἐκ τῆς δευτέρας συζύγου, ἀγνοῶν ὅτι δὲν εἶνε υἱός του ἀλλὰ νόθος τοῦ πνευματικοῦ. Ἐγκαταλείπει καὶ μέρος πρὸς τὴν ἐνάρετον σύζυγόν του τὴν ὁποίαν μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου του ἐνθυμεῖται καὶ ποθεῖ, καθὼς ἓν μέρος καὶ πρὸς τὸν σεβασμιώτατον καὶ ἅγιον πνευματικόν του, τὸν μέγαν ὑποκριτὴν καὶ ἀναγνώστην τοῦ Εὐαγγελίου, ὀνομάζων αὐτὸν τὸν μόνον ἄνδρα τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ εἰλικρινῆ φίλον του. Ἐγκαταλείπει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν τὸν θεσμπαίκτην τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐσχάτων βουλῶν του. Ὁ ἱερεὺς οὗτος ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεβίωσεν ὁ φιλάργυρος μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας, ἔχει ἐμὲ μέσα του καὶ ἄλλο δὲν διανοεῖται ἢ νὰ σφετερισθῇ ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν, καταστρέψῃ τὴν διαθήκην, ξυρίσῃ τὸν πώγωνα, γίνῃ κοσμικὸς καὶ τραπεζίτης, βαρυνθεὶς ἤδη τὸν ἱερατικὸν βίον. Τὴν χαρμόσυνον αὐτὴν εἴδησιν διεκοίνωσε πρὸς τὴν ὑπερήφανον ἐχέμυθον καὶ ἐμπιστευτικὴν σύζυγόν του, τὴν ἀποστρεφομένην τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων της, ἥτις χαρμοσύνως τὴν ἐδέχθη, διακοινώσασα πάραυτα καὶ αὕτη αὐτὴν πρὸς ἕνα τῶν γανυμιδίων διακόνων τοῦ Δεσπότου τὸν ὁποῖον παραφόρως ἐρᾶται, ἀλλὰ μεθ' οὗ κρύφα ποιεῖ μεγίστην κατάχρησιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων. Κύριοί μου, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τί διανοεῖται ὁ ἀνόσιος οὗτος παπᾶς καθ' ἣν στιγμὴν τὰ χείλη του μηχανικῶς ἀναγινώσκουσι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ οἱ ὀφθαλμοί του περιστρέφονται πρὸς τοὺς ἐκκλησιαζομένους; διανοεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν λειτουργίαν νὰ μεταβῇ πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαθήκης καὶ φέρει εἰς πέρας τὸ σχέδιόν του.

Τώρα εἰπέτε μοι ἐὰν ὀνομάζηται αὕτη ἐκκλησία, καὶ ἂν ὑπὸ τοιαύτην στέγην δύναται νὰ διαμείνῃ μίαν στιγμὴν καὶ ὁ ὑποδεέστερος ἅγιος. Ὢ! τί ὡραία πλοκή! ἀκροασθῆτε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ εἴπητέ μοι ἐὰν εἶνε ἐκκλησία ὁ οἶκος ἐνῷ πάντα ταῦτα ἐν τῷ νῷ λαμβάνουσι χώραν ἢ οἶκος ἰδικός μου. Ὁ Γανυμίδης διάκονος προσεγγίζει τὸ οὖς τοῦ ὡρισμένου ἀρχιερέως πρὸς τὸν ὁποῖον ὡς εἶπον διεκοίνωσεν ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημοσύνας τοῦ ἐφημερίου, καὶ ζητεῖ νὰ τὸν καταπείσῃ νὰ διατάξῃ τὸν ἀναγνώστην τοῦ Εὐαγγελίου ἱερέα αὐθημερὸν μετὰ τὴν λειτουργίαν νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἵνα ποιήσῃ ἀνακρίσεις τοῦ μοιχεύοντος ἐφημερίου τὴν σύζυγον τοῦ λογίου τῶν προσοδευτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ λάβῃ ὁ διάκονος τὸν ἁρμόδιον χρόνον μετὰ τῆς παπαδιᾶς τοῦ ἀποστελλομένου νὰ σφετερισθῶσι τὴν περιουσίαν καὶ διαθήκην, τὸ σκάσουν δὲ διὰ τὴν Εὐρώπην, προφασισθέντες ἤδη νὰ λάβωσι τοὺς τίτλους ὁ κόντε Μοντεσάνγκουας καὶ ἡ κοντέσσα Μοντεσάνγκουα καταγωγῆς ἑπτανησιακῆς... Ἔ, Ἔ, Ἔ, σᾶς ἀφίνω καὶ αὖθις νὰ κρίνετε, κύριοι, ἐφώνησε τραγῳδῶς γελῶν ὁ Διάβολος· ἐὰν ὁ Σωτήρ, ἡ ἀειπάρθενος, ἢ πιστῶν ἀγγέλων ἢ ἁγίων δύναται πλέον νὰ διαμείνῃ μίαν στιγμὴν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας εἰσάπαξ ἀναγινώσκων ἐν τοῖς ἐγκεφάλοις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ τοιαῦτα... Καὶ ποῦ νὰ σᾶς ἀριθμήσω τοὺς στοχασμοὺς τῶν ἐπιλοίπων ἐκκλησιαζομένων. Ἰδοὺ τρεῖς ἰατροὶ φοβεροὶ ἀντίπαλοι μεταξύ των. Καὶ οἱ τρεῖς πτωχότατοι. Τί νομίζετε ὅτι καὶ οἱ τρεῖς συγχρόνως διανοοῦνται καὶ εὔχονται, καὶ θερμῶς δέονται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαρκούσης τῆς λειτουργίας; Διανοοῦνται καὶ οἱ τρεῖς καὶ δέονται νὰ διαρκέσῃ μόνον τρεῖς ἔτι μῆνας ἡ ἐπικρατοῦσα ἐπιδημία τῶν παίδων. Ὁ εἷς αὐτῶν ἐπισκέπτεται πλουσίαν κόρην φιλικοῦ οἴκου οὖσαν ἔγκυον, χορηγεῖ πρὸς αὐτὴν τὰ μέσα τῆς ἀποβολῆς τοῦ ἐμβρύου, σφετεριζόμενος ἑκάστοτε ἕνα τῶν ἀδαμάντων τῆς νέας, ὅπως διατηρήσῃ τὸ μυστικόν, ὠθῶν ἀπανθρώπως συγχρόνως τὴν ἀπατηθεῖσαν εἰς τὸν τάφον. Πρὸ μιᾶς ὥρας τὴν ἀφῆκε θνήσκουσαν καὶ δέεται νὰ ἀποθάνῃ, ὅπως καταποντισθῇ τὸ ἀπόκρυφον καὶ διατηρήσῃ τὰ πολύτιμα κοσμήματα καὶ τὴν μετὰ τῶν γονέων της φιλίαν ἐξ ὧν μεγίστως ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον του. Ὁ ἕτερος ἐπισκέπτεται ὑποχοντριακὸν καὶ κατὰ φαντασίαν ἀσθενῆ καὶ τὸν χειροτερεύει καθεκάστην μόνον διότι οὗτος τὸν πληρώνει ἀδρῶς ὑποσχόμενος μεγαλειτέραν ἀμοιβὴν ἂν τὸν ἀναρρώσῃ. Περιμένει νὰ ἀναβιβάσῃ ὁ νοσῶν τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν, ὅπως ποιήσῃ ἔναρξιν τῆς βελτιώσεώς του, ἥτις συνίσταται εἰς τοῦτο· ἀντὶ φόβων καὶ ἀπελπισιῶν δι' ὧν τρὶς τῆς ἡμέρας παραγεμίζῃ τὴν καρδίαν τοῦ ὑποχονδριακοῦ θὰ ἀρχίσῃ νὰ τοῦ ἐμπνέῃ ἐλπίδας καὶ βεβαιότητα ἐντελοῦς ἀναρρώσεως, ἐντελοῦς θεραπείας τῶν τριῶν κατὰ φαντασίαν πασχόντων ζωτικῶν ὀργάνων του. Ὁ τρίτος ἰατρὸς ὁ τοὺς δύο ἀγκῶνας του ἔχων ἐπακουμβισμένους ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ στασιδίου του καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνταφιασμένην ἐντὸς τῶν παλαμῶν του, καὶ βυθισμένος εἰς τὰ θεῖα, οὗτος πάλιν διανοεῖται ἐν μέσῳ τοῦ ἀρωματικοῦ καπνοῦ τῶν ἁγιαστηρίων τίνι τρόπῳ ἠδύνατο ἀνεξιχνιάστως νὰ ποτίσῃ τοὺς δύο ἀντιπάλους του ἰατροὺς ὀλίγην στριχνίνην ἢ τὸ νέον τοῦ συρμοῦ δηλητήριον ἀκονίτην καὶ οὕτω αὐξήσῃ τὴν πελατείαν του. Ἀλλὰ τὸ περιεργότατον ἐρώτησεν ὁ Διάβολος παρ' αὐτῷ ἵστατοι ἐν τῷ ναῷ σταυροκοπούμενος παντοπώλης εὐχαριστῶν ἐκ καρδίας τὸν Ἰησοῦν διότι διεφώτισε τὸν νοῦν του νὰ ἐφεύρῃ ἀθῶον, ὑγιέστερον καὶ παχύτερον βούτυρον, δι' οὗ ἤρξατο ταχέως νὰ πλουτῇ. Εἰς τί δὲ συνίσταται ὁ βούτυρος οὗτος; Λαμβάνει ἐκλεκτὸν ἄλειμμα τῆς Ρωσσίας, τὸ ἀναμιγνύει μὲ ὀλίγην ζάκχαριν καὶ ἐλαφρὸν ἄρωμα, ἐν τῇ χημικῇ δὲ αὐτοῦ ἀμαθείᾳ καὶ μέ τινας δηλητηριώδεις ὕλας καὶ ἰδοὺ βούτυρος ἀφ' ἑνὸς ἠδὺς καὶ εὔωνος, ἀφ' ἑτέρου περιεκτικὸς ἀνθυγιεινῶν οὐσιῶν βραχυνουσῶν τὸν βίον; Νὰ εὐχαριστῇ τις λοιπὸν τὸν Χριστὸν ἢ τοὺς ἁγίους ὅτι τοῦ ἐνέπνευσε τοιοῦτον δόλον, εἶνε μεγίστη προσβολὴ ὅπως οὗτοι μείνωσι μίαν στιγμὴν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας.... Καὶ ποῦ νὰ σᾶς ἀριθμήσω τοὺς συλλογισμοὺς ἑκάστου μέχρι τῶν ἐσχατογήρων, οἵτινες ἐνῷ δέονται περὶ τῆς ἀφέσεως τῶν πολυπληθῶν τοῦ βίου των ἁμαρτιῶν, συγχρόνως διακαίονται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐγίνοντο ἄλλην μίαν φορὰν νέοι ὅπως γευθῶσιν ἐκ νέου κατὰ τὸν αὐτὸν ἁμαρτωλὸν τρόπον τοῦ κόσμου... Εἰς Ἀθήνας θὰ σᾶς ὁδηγήσω ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως ἡμέραν τινὰ ὅτε τελεῖται μνημόσυνον τινὸς ἐπιφανοῦς καὶ θὰ ἀνοίξω ἐνώπιόν σας τοὺς ἐγκεφάλους τινῶν ἐπιφανῶν τοῦ κράτους. Τότε θὰ ἐννοήσητε καλλίτερον. Ὁ λόγος εἶνε, κύριοι, ὅτι ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἐγὼ καὶ οἱ ὑπάλληλοί μου εἰσερχόμεθα ἐλεύθεροι ἐντὸς τῶν ἐκκλησιῶν, εὑρίσκοντες αὐτὰς ἐρήμους παντὸς ἀγαθοῦ πνεύματος. Σταυρός, Χριστός, Ἀειπάρθενος, Τριάς, πάντες οἱ ἅγιοι λιποτακτοῦσι πρὸ τῆς ἀφίξεως ἡμῶν ἐγκαταλιμπάνοντες αὐτοὺς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν μας, ἐν μέσῳ σκευῶν ἁγίων καὶ εἰκόνων, τὰ ὁποῖα οὔτε ὦτα ἔχουσι πλέον νὰ ἀκροάζωνται τὰς παραλόγους δεήσεις τῶν τοιούτων ἀσεβῶν ἐν μέσῳ σταυρῶν καὶ εἰκόνων, αἵτινες ὡς εἶπον ἀπώλεσαν τὴν ἁγιότητά των μὴ δυνάμεναι πλέον νὰ θαυματουργήσουν.

Καταλαμβάνετε λοιπὸν πῶς τοιουτοτρόπως ἐλευθέρως μετακομίζομεν σωρηδὸν τὰς ψυχὰς τῶν τοιούτων ἁμαρτωλῶν εἰς τὰ βασίλειά μου.... Προσοχή. Ἀκροασθῆτε τώρα τὴν περὶ δωροδοκίας τραγελαφικὴν διερμηνείαν τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου.... Ἀκροασθῆτε τὸν ἀγύρτην παπᾶ Δωρόθεον, καὶ θὰ ἐννοήσητε τί δὲν κάμνουν σήμερον τὰ χρήματα ἐντὸς τῆς διεφθαρμένης κοινωνίας σας. Ἐπιστεύσατε ποτὲ τὰ χρήματα νὰ γεννήσωσι καὶ νέα Εὐαγγέλια;.... Ἰδοὺ ἡ πρόοδος τοῦ κλήρου ὑμῶν, ἰδοὺ τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ συντάγματός σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Μία τραγελαφικὴ διερμηνεία ἑνὸς τραγελαφικοῦ Εὐαγγελίου ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, καὶ τίνι τρόπῳ ὁ Διάβολος μᾶς ἔδειξεν ὅτι κερδίζει τὰς ψυχὰς τῶν δωροδοκηθέντων.

— Τέκνα μου ἀγαπητά, ἠρώτησε μετὰ πομπώδους ψαλτικῆς φωνῆς ὁ παπᾶ Δωρόθεος, ἐννοήσατε τοὺς θεσφάτους λόγους τῆς πηγῆς τῆς σοφίας Σολομῶντος, υἱοῦ Δαβίδ, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, περὶ δωροδοκίας

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ἡ μεγαλειτέρα τῶν προφητειῶν τοῦ βασιλέως τῆς σοφίας, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔκρυψε μέχρι σήμερον, ὅπως ὡς θαῦμα τὴν πραγματοποιήσῃ πρώτην φορὰν ἐπὶ τῆς νήσου αὐτῆς ἐνώπιόν σας. Ἐντὸς τῆς ἐναρέτου, λέγω, αὐτῆς καὶ χριστιανικωτάτης Ἑρμουπόλεώς μας. Ἰδοὺ τί ἐπροφήτευσε, τέκνα μου ἀγαπητά, ἔκτοτε ὁ Σολομών, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωκε νοῦν συνετὸν τοῦ διακρίνειν καὶ κυβερνᾷν τὸν λαὸν μετὰ δικαιοσύνης. «Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον», λέγει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ οἶκος οὗτος εἶνε τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. «Καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά», καὶ τὸν ἐστερέωσε μὲ στύλους ἑπτά. Οἱ ἑπτὰ οὗτοι στύλοι εἶνε αἱ ἑπτὰ Ἰόνιοι νῆσοι. «Καὶ ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα», λέγει. Τὰ σφαγέντα θύματα εἶνε οἱ πεσόντες ἥρωές μας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. «Ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν»· δηλαδή, ἑώρτασαν τὴν παλιγγενεσίαν των οἱ Ἕλληνες, λέγει, μὲ ἄφθονον οἶνον εἰς τὴν τράπεζαν, ὅταν ἱδρύθη τὸ βασίλειόν των. «Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· «ὅς ἐστιν ἐκκλινάτω πρός με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονῶν, εἶπεν· «Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμόν». Ἡ προφητεία ἐννοεῖ, ὅτι ἐξαπέστειλεν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ὀπίσω εἰς τὴν δουλείαν ὅσους Ἕλληνας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπελευθερώσῃ πάντοτε, συγκαλοῦσα καὶ προσκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος αὐτούς, καὶ μὲ τὸν κρατῆρα εἰς τὴν χεῖρα, νὰ δράξωσι τὰ ὅπλα, φωνάζουσα πρὸς αὐτούς «ὅποιος κλίνει πρὸς ἐμὲ θὰ γευθῇ μετ' ἐμοῦ τὰ φαγητὰ τῆς τραπέζης μου καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου.

Τέκνα μου ἀγαπητά, ἐδῶ ἀρχίζει τὸ πάνσοφον τῆς προφητείας. «Ἔλθετε φάγετε, λέγει τῶν ἐμῶν ἄρτων » καὶ πίετε οἶν ἐκέρασα ὑμῖν ῥητινίτην καὶ λάβετε τὸ » ἀργύριόν μου, ὃ ἐδώρησα ἡμῖν ἐκ καρδίας καὶ ἀδόλῳ » φιλογενείᾳ εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψήφου ἢ τῶν ψήφων » ὑμῶν, ἃς ἐν ἐλευσομένῳ Χριστῷ δώσετέ μοι ὅπως » ἀναβιβάσητε τὸν ἐκλεκτὸν ὑμῶν τῆς Σιὼν Πανιώνιον » ἐκ γῆς Χαναάν, ἀπόγονον Σαούλ, εἰς τὸν θρόνον τοῦ » βουλευτοῦ καὶ νομοθέτου τοῦ μικροῦ λάμποντος τῶν » μάγων ἀστέρος». Δηλαδὴ ἐννοεῖ ἡ προφητεία, ἔλθετε φάγετε τὸν ἄρτον καὶ πίετε τοὺς οἴνους, καὶ λάβετε τὰ χρήματα δι' ὧν θὰ σᾶς φιλοδωρήσῃ ἀπὸ καρδίας, μὲ ἄδολον φιλογένειαν εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ψήφων ὑμῶν ὁ προσερχόμενος ἐν Χριστῷ ἐκλεκτός σας, δηλαδὴ ὁ τῆς Σιὼν Πανιώνιος, ὅστις εἶνε καὶ ἐκλεκτὸς τῆς Ἰουδαίας Σιών, διότι νεωτέρα Σιὼν εἶνε ἡ Χῖος, ὁ δὲ μεγάλωρος Πανιώνιος εἶνε ὁ καταγόμενος ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐκ τῆς γῆς Χαναὰν καὶ ἐκ τοῦ Σαούλ.

Ἀγαπητά μοι τέκνα, ὁ Σαοὺλ ἦτο ἀνὴρ ἀνδρεῖος ὅστις κατετρόπωσε τοὺς Ἀμανίτας καὶ κατηφάνισε τοὺς Ἀμαληκίτας, καὶ ἔλαβε τὸν βασιλέα αὐτῶν Ἀγὰγ αἰχμάλωτον, καὶ ἐγνώριζε νὰ φυλάττῃ τὰ καλλίτερα ἄσπρα καὶ πρόβατα διὰ τὸν ἑαυτόν του, τὸ ὁποῖον μικρὸν δυσηρέστησε τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Δαβὶδ ἐξηπάτησεν ὁ Σαούλ, ὅστις πρὸς χάριν του ἐφόνευσε τὸν γίγαντα Γολιάθ. Τώρα λοιπὸν ἐξιλεωθεὶς ὁ Θεός, στέλλει πρὸς ὑμᾶς Πανιώνιον, τὸν ἀπόγονον τοῦ Σαούλ, ἡ δὲ προφητεία λέγει, ἀναβιβάσατε τὸν ἐκλεκτὸν ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον τοῦ βουλευτοῦ καὶ νομοθέτου τοῦ μικροῦ λάμποντος τῶν μάγων ἀστέρος. Ὁ μικρὸς τῶν μάγων ἀστὴρ εἶνε, ἀγαπητά μου τέκνα, ἡ Ἑλλάς, ἥτις, ὡς τῶν μάγων ὁ ἀστήρ, προπορεύεται ὅλης τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, καὶ συντόμως ὑπερβήσεται αὐτῆς, βοηθείᾳ αὐτοῦ τοῦ ἀπογόνου τοῦ Σαοὺλ Πανιωνίου. Ἡ προφητεία αὕτη εἶνε καθαρωτάτη, πραγματοποιεῖται δὲ σήμερον ἐν Ἑρμουπόλει, διότι διατάσσει νὰ λάβετε τὸ ἀργύριον τοῦ ἀπογόνου τοῦ Σαοὺλ διὰ νὰ ἐξοικονομήσητε τὰς μικρὰς ἀνάγκας σας, πραγματοποιηθῇ δὲ καὶ ἡ ἄλλη προφητεία τοῦ Ἠλία· «Τὸ ἄλευρον δὲν θέλει λείψει ἐκ τῆς ἀλευροθήκης σας καὶ τὸ ἔλαιον δὲν θέλει ὀλιγοστεύσει ἐκ τῆς ἐλαιοθήκης σας». Ὁρκισθῆτε λοιπόν, ὅτι λαμβάνοντες ἕκαστος ἀνὰ ἓν εἰκοσιπεντάφραγκον διὰ νὰ ἐξοικονομήσητε τὰς μικρὰς ἀνάγκας σας, θὰ ρίψητε λευκὴν ψῆφον εἰς τὸν Πανιώνιον καὶ τὸν συνδυασμόν του, καὶ σώσητε τὴν ψυχήν σας, φέρετε δὲ τὴν ἀφθονίαν ἐπὶ τῆς συνταγματικωτάτης νήσου ὑμῶν, δι' ἑνὸς μεγάλου στόλου ἀτμοκινήτων καὶ διὰ τῆς φυτείας μιᾶς μεγάλης χερσωθησομένης λίμνης.

Ἅμα ὁρκισθῆτε, θὰ σᾶς δώσῃ ἐδῶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀνὰ μίαν ἐπιταγὴν εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν, νὰ πληρωθῆτε ἀμέσως τὰ χρήματα.

— Καλὲ παπᾶ Δωρόθεε, κάμε τα τριάντα πέντε φράγκα διὰ τοὺς καϋμένους!... Κοτζᾶ ψῆφος μὲ ὅρκο γιὰ τὸ ἀπογονίδι τοῦ Σαούλ, μόνον εἰκοσιπέντε φράγκα γίνεται;... Καὶ τί θὰ πρωταγοράσῃ; Παπούτσια; καπέλλο; ρούχα; ἀλεύρι, ἢ λάδι;

Ταῦτα εἶπεν ὁ Χατζῆ-Γιάγγος, λαμβάνων ἔθεν τὸ μέρος τοῦ ποιμνίου του· τὴν ἰδέαν του ἠσπάσθησαν ἀκαριαίως οἱ πλεῖστοι ψηφοφόροι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΑ

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ Ἱσπανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει, ἣν ἀπέδωκαν αὐτῇ πρόθεσιν, ὅπως ἀναμιχθῇ ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως ἐν Πορτογαλλίᾳ. Ἡ ἐπανάστασις, φοβούμεθα, εἶνε πιθανωτάτη· διότι ἡ Μοναρχία διάγει ἄνευ ὑπολήψεως, ἡ Δημοκρατικὴ μερὶς εἶνε ἐνεργὸς καὶ ἰσχυρά, ἅπας δὲ ὁ πληθυσμὸς εὑρίσκεται ἐν πενίᾳ. Πᾶς λαὸς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἴδιον τύπον Κυβερνήσεως, ἀδιάφορον ἂν πράττῃ τοῦτο φρονίμως ἢ μή. Ὥστε ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως ἂν ἡ Ἱσπανία ἀναμιχθῇ, θὰ πράξῃ τοῦτο διὰ λόγους καθαρῶς δυναστικούς, κατὰ δὲ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν πολιτικὴ βασιζομένη ἐπὶ δυναστικῶν μόνον συμφερόντων, ἀρκεῖ αὐτὴ καὶ μόνη νὰ φέρῃ τὴν συμφορὰν ἐπὶ τῶν διεπόντων αὐτὴν, ἔχομεν δὲ παράδειγμα τὸ τέλος τοῦ Ναπολέοντος ΙΙΙ. Ἡ Ἱσπανικὴ μοναρχία σχεδὸν δὲν εὑρίσκεται ἀσφαλεστέρα τῆς Πορτογαλλικῆς, ἡ δὲ δημοκρατικὴ μερὶς εἶνε ἰσχυρὰ ἐν τῇ Μεσημβρίᾳ ὅσῳ ὁ Καρλισμὸς ἐν τῷ Βορρᾷ, μόνον δὲ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ παρακωλύεται ἡ πρόοδος ἀμφοτέρων. Ὑποτεθείσθω ὅτι ἐπανάστασις ἐκρήγνυται ἐν Πορτογαλλίᾳ, ἀποστέλλεται δὲ Ἱσπανικὸς στρατὸς πρὸς καταστολὴν αὐτῆς καὶ ὅτι οἱ ἐπαναστάται εἰσὶν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ ὅπως ἀντισταθῶσιν ἐπὶ δίμηνον. Τότε τί θὰ συμβῇ ; τότε θὰ λάβῃ χώραν σπουδαία ἔκρηξις ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἐπέμβασις θὰ ματαιωθῇ, δὲν θὰ δυνηθῇ δὲ ν' ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον ; Αὕτη ὅμως εἶνε ἡ ἐλαχίστη σοβαρὰ συνέπεια τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ φοβηθῇ ἐκ τῆς Ἱσπανικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐρωτῶμεν δὲν ἤθελε βλάψει πολὺ ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὰ Ἱσπανικὰ οἰκονομικά ; Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν ἤθελε περιορισθῇ εἰς τοῦτο μόνον, ἐὰν ἐπενέβαινε μόνον ἡ Ἱσπανία. Ὑποθέσωμεν, ὅτι ἀνεκηρύσσετο ἡ Δημοκρατία ἐν Πορτογαλλίᾳ, τὸ δὲ ἀρχαῖον κόμμα τῶν Πορτογάλλων ἐκ μίσους πρὸς τὴν Ἱσπανικὴν δεσποτείαν συνεκέντρωνε ἅπαντα τὸν λαὸν πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἄμυνα παρετείνετο ἐπί τινα χρόνον, ἡ Γαλλία ἤθελε μείνει ἁπλοῦς θεατής ; δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀποφύγει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς Ἱσπανο-Πορτογαλλικὴν ἔριδα ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, ἡ ἀντιβασίλισσα ὅμως τῆς Ἱσπανίας εἶνε Αὐστριακὴ πριγκίπισσα ὥστε θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. Πλὴν τούτου ἡ Ρωσσία ποτὲ δὲν ἤθελεν ἐπιδοκιμάσει μέτρα ληφθέντα πρὸς ὑποστήριξιν ἐπαναστάσεως ἐν Πορτογαλλίᾳ ἢ ἀλλαγοῦ. Ἡ δὲ Γερμανία γνωρίζουσα τὰς ἰδέας τοῦ Τσάρου διὰ πᾶσαν ἐπανάστασιν, προφασιζομένη δὲ τὴν στενὴν συγγένειαν τῶν αὐλῶν τῆς Μαδρίτης καὶ Βιέννης ἴσως ἤθελε δράξῃ τὴν εὐκαιρίαν ὡς καὶ ἐπὶ Ναπολέοντος Γ'. ὅπως ταπεινώσῃ τὴν Γαλλίαν, ἐὰν δὲν τὴν ἐξαναγκάσῃ αὕτη πρώτη ν' ἀνελκύσῃ τὸ ξίφος. Ἡ Γαλλία ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς πολὺ ἐπικίνδυνον θέσιν, ἐάν, ἐνῷ εἶχεν ἤδη περιπλεχθῇ εἰς εἰσβολὴν ἐν Ἱσπανίᾳ, εὑρίσκετο ἐξαπίνης ἀπέναντι τελεσιγράφου ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας· εἶνε λοιπὸν λογικὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι πάντες οἱ πολιτικοὶ τῆς Γαλλίας ἤθελον ἀποφύγει νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς Ἱσπανο-Πορτογαλλικὴν ἔριδα, ἐφ' ὅσον ἠδύναντο. Ἀλλ' ἂν οἱ Δημοκράται Πορτογάλλοι ἠγωνίζοντο ἐρρωμένως καὶ ἐπεκαλοῦντο στεντορείως τὴν Γαλλικὴν προστασίαν, θὰ ἠδύνατο ἐπὶ μακρὸν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ν' ἀρνηθῇ τὴν προστασίαν ; Δὲν εἶνε τοὐλάχιστον πιθανὸν, ὅτι τὸ δημόσιον αἴσθημα θὰ ἐξεγείρετο ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε θὰ ἐξηναγκάζετο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπέμβῃ ; Καὶ ἐὰν ἔπραττεν οὕτω, δὲν θὰ ἦτο ἐπίσης φόβος ὅτι θὰ ἤρχετο ἡ Γερμανία ἀρωγὸς τῆς Ἱσπανίας ; Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἕνεκα τῆς ὑποψηφιότητος τῶν Hohenzollern διὰ τὸν Ἱσπανικὸν θρόνον ἐγεννήθη ὁ πόλεμος τοῦ 1870 Ἐπίσης καὶ τώρα μία Πορτογαλλο-Ἱσπανικὴ ἔρις δύναται νὰ γείνῃ παραίτιος ὁρικτοῦ πολέμου ἀνὰ τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην. Ἐλπίσωμεν λοιπὸν εἰλικρινῶς, ὅτι αἱ δυνάμεις αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης θὰ ἀσκήσωσι τὴν ἐπιρροήν αὐτῶν ἐν Μαδρίτῃ, ὅπως ἀποτρέψωσιν ἐπέμβασιν ἔν περιπτώσει ἐκρήξεως πολιτικῶν ταραχῶν ἐν Πορτογαλλίᾳ. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ καὶ ὁ Λόρδος Σαλυσβουρὺ ἠδύναντο νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιρροὴν καλλίτερον παντὸς ἄλλου Ἀναντιρρήτως ἀμφότεροι συμπαθοῦν πρὸς τὴν Ἱσπανίαν, ἀλλ' ἡ διατήρησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης εἶνε πολὺ σπουδαιοτέρα τῆς διατηρήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς δυναστείας. Κατὰ συνέπειαν φρονοῦμεν, ὅτι ἅπαντες οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπης ἐξ ἀνάγκης θὰ προσπαθήσωσι νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη, προλαμβάνοντες τὰς ἐνόπλους ταραχὰς εἰς Πορτογαλλίαν καὶ τότε οἱαιδήποτε εἶνε αἱ χρηματικαὶ δυσχέρειαι ἀμφοτέρων θ' ἀποφύγωσι τὴν ἐπαπειλοῦσαν αὐτὰς κρίσιν, διότι μεγάλως καταβάλλονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου προσπάθειαι δι' αὐστηρῶν οἰκονομιῶν νὰ ἀποφύγωσι τὴν χρεωκοπίαν ἐγγὺς τῆς ὁποίας, λυπηρὸν νὰ εἴπωμεν, διέρχονται.

Πρὸς ἀποτροπὴν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἱσπανίας, οἱ κ. κ. Κανόβα, Κοσκαγιόν, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἱσπανίας, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἄνω Τραπέζης, ἤνοιξαν διαπραγματεύσεις μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ ὑποκαταστήματος Ρόσχιλδ ἐν Μαδρίτῃ πρὸς σύναψιν δανείου σκοποῦντος τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἱσπανικῆς Τραπέζης. Κατὰ ταῦτα ὁ οἶκος Ρόσχιλδ θέλει ἀνανεώσει ἐπὶ ἓξ ἔτι μῆνας δάνειον πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο, ὅπερ ἡ Τράπεζα ἔδει νὰ ἐξοφλήσῃ περὶ τὰ τέλη προσεχοῦς Δεκεμβρίου. Ἐπίσης οἱ κ.κ. Ρόσχιλδ θέλουσι προκαταβάλει εἰς τὴν Τράπεζαν 100,000 000 δραχμῶν ἐπὶ μεγαλειτέρῳ τόκῳ τοῦ πρώτου δανείου καὶ ἐξοφλητέα ἐντὸς τριῶν ἐτῶν. Ἡ Ἱσπανικὴ Τράπεζα ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεωθήσεται νὰ προσφέρῃ ἐγγύησιν ἀνωτέραν κατά τι τῆς προκαταβολῆς τοῦ οἴκου Ρόσχιλδ, κατατεθησομένην δὲ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, τὴν ἐγγύησιν δὲ ταύτην οἱ συμβαλλόμενοι οὗτοι ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι δὲν κέκτηνται τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσωσιν ἐφ' ὅσον ἡ Τράπεζα ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις της. Σκοπὸς τοῦ νέου τούτου δανείου ἔσται ἡ αὔξησις τῶν ἀποταμιευμάτων τῆς Ἱσπανικῆς Τραπέζης καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου τοῦ κράτους. Ἐδήλωσε δὲ ἡ Τράπεζα, ὅτι ἀπαιτεῖ ἵνα τὸ ἥμισυ τοῦ προσφερομένου δανείου κατατεθῇ εἰς χρυσόν.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ἱσπανὸς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαντῶν εἰς ἐπιτροπείαν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Ἱσπανίας, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τοπου δὲν εἶνεοΐα ὑποτίθησιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ πρῶτον, ἠλαττώθη ἀπὸ τοῦ 1890. Ὅλαι εἶτα αἱ ἐν τῇ χώρᾳ κτηματικαὶ ἐφοπλίαι ἐνεψυχοῦντο ὑπὸ κοινοῦ πατριωτισμοῦ ἀντιπράττουσαι εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, ὡς ἐσχάτως ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ἣν μετῆλθε τὸ χρηματιστήριον Μαδρίτης πρὸς τὴν ξένην πίεσιν. Τέλος, ὁ ὑπουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι ἀνεγνώριζε τὴν ἀνάγκην ριζικῶν μέτρων ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους· τοιαῦτα δὲ μέτρα, προσέθετο, δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς τάχιστα, τὸ δὲ μᾶλλον ἀποτελεσματικὸν τούτων εἶνε ἡ προτιθεμένη ἀγορὰ χρυσοῦ ὑπὸ τῆς Ἱσπανικῆς Τραπέζης.

Ἡ «Ἐποχή», ἱσπανικὴ ἐφημερίς, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὸ 1888 τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήρχετο εἰς 122,000,000 δραχμάς, ἐνῷ διὰ τὸ παρὸν ἔτος τὸ ἔλλειμα τοῦτο ἠλαττώθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 51 ἑκατομμυρίων. Κατὰ τὸ 1886, ἐξακολουθεῖ τὸ ἱσπανικὸν φύλλον, τὰ ἔξοδα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ πολέμου συνεποσώθησαν εἰς 160,000,000, ἐνῷ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔφθασαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 145,000,000. Ἐν πάσει περιπτώσει, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, 309, 000,000 τοῦ δημοσίου χρέους ἐξωρλήθησαν εὐκόλως.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Νέα στρατιωτικὴ μηχανὴ πρὸς κατασκευὴν ὑπονόμων ἐφευρέθη παρὰ τῶν κυρίων Γὰνρ καὶ Συντροφίᾳ τῆς Βούδα-Πέστης· ἡ μηχανὴ αὕτη λειτουργεῖ δι' ἠλεκτρισμοῦ ἐπωνομάσθη δὲ ἠλεκτροϋπόνομος (ἠλεκτρομίνεωρ). Εἰς τὰ τελευταῖα γυμνάσια ἐδοκιμάσθη, ἐνώπιον τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Εἰς πλείστας δοκιμὰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς λειτουργίας της ἦσαν κατὰ εἴκοσι φορὰς μεγαλείτερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰς χρῆσιν.

* * *

Ἐλβετὸς ἰατρὸς κατώρθωσε διὰ πολλῶν πειραμάτων νὰ κατασκευάζῃ τὰς φωτογραφίας τῶν χρωματισμένων ὑέλων τῶν παραθύρων μετ' ἐντελοῦς ἀπομιμήσεως ὅλων τῶν χρωμάτων αὐτῶν, τοῦ ἐρυθροῦ, κιτρίνου, πρασίνου, λευκοῦ καὶ ἰοῦ.

* * *

Ἐν Κίνᾳ καλλιεργεῖται κρόμμυον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει οὐδεμίαν ὀσμήν, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὑγιέστερον τοῦ παρ' ἡμῖν. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν μετεφυτεύετο ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τοιαύτη γίνεται χρῆσις τῶν κρομμύων.

* * *

Ὁ Μάϊος μὴν τοῦ 1891 ὑπῆρξε ὁ βροχερώτερος ὅλης τῆς Εὐρώπης τῶν τελευταίων 80 ἐτῶν.

* * *

Ἡ τελευταία ἔκθεσις τῶν Παρισίων κατέλαβε 292 στρέμματα γῆς· τοῦ Σικάγο θὰ καταλάβῃ 460.

* * *

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὁ πληθυσμὸς τῶν μαύρων ἀνέρχεται εἰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια.

* * *

Εἰς Ἀγγλίαν ἡ ἀναλογία τοῦ κρέατος πρὸς τροφὴν τῶν κατοίκων εἶνε δύο λίτραι βοείου καὶ μιᾶς προβάτου.

* * *

Τῆς Λιβερπούλης τὰ νεώρια (Δόγκς) δύνανται νὰ συμπεριλάβωσιν 20,000 πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια συνήθους μεγέθους.

* * *

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀδαμαντίνων πεδίων τῆς Ἀφρικῆς ἐξωρύχθησαν μέχρι σήμερον 7 τόνοι ἀδάμαντες δηλ. 5,600 ὀκάδες.

* * *

Τὰ ὠὰ τῶν ὀρνίθων τῆς Κοζένης τῶν πολιτειῶν τῆς Μαχράτας περιέχουσιν δύο κροκοὺς ἀντὶ ἑνός. Οἱ ὀρνιθοπῶλαι τῆς Ἑλλάδος ἂς φροντίσωσιν νὰ φέρωσι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὀρνίθων ἐνταῦθα.

* * *

Τὸ ὁλικὸν μῆκος τῶν σιδηροδρόμων τῆς Τουρκίας ἀνέρχεται σήμερον εἰς 732 μίλια.

* * *

Ἡ Γερμανία σήμερον ἔχει 24,843 μίλια σιδηροδρόμων. Ἡ Γαλλία 21,396, ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ἰρλανδία 13,811, ἡ Ρωσσία 17,823 καὶ ἡ Αὐστρία 15,422.

* * *

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀναλογία τῆς ἐπιστολογραφίας ἦτο δι' ἕκαστον κάτοικον 19 ἐπιστολαί. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δι' ἕκαστον κάτοικον 45 ἐπιστολαὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 80 ἐπιστολαὶ καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν 22 ἐπιστολαί.

* * *

Ὁλόκληρος ὁ ἀριθμὸς τῶν στρεμμάτων τῆς παραγωγικῆς γῆς τῆς Αὐστρουγγαρικῆς αὐτοκρατορίας ἀνέρχεται εἰς 28,406,530 αὐστριακὰ πλέθρα, ὧν ἕκαστον ἰσοδυναμεῖ μὲ 10 ἡμέτερα.

* * *

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν σιδηροδρόμων ὁλοκλήρου τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 340,625 ἀγγλικὰ μίλια, ἐξ ὧν 44 0(0 δηλαδὴ 138,750 μίλια ἀνήκουσι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

* * *

Ἡ ἀξία τοῦ εἰσαγομένου καπνοῦ ἐτησίως ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, ἐν ᾧ ὁ δασμός του ὑπερβαίνει τὰ ἐννέα ἑκατομμύρια.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.